

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதீஸ்ம்

புறைஷி - ஜப்ஸி

அக்டோபர் - 2019

மலர் 8

தெழு 10

பொருளடக்கம்

ஆசிரியர் பக்கம்	3
க்வதை பிறந்து எதற்காக?	5
பூஜையும் சந்திரசேந்தர் ஸரல்வதி ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் நீதிக் கதைகள்	7
பூஜையும் ஜயமேந்தர் ஸரல்வதி ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்	10
அலுக்கிரவு பாலுணர்	14
பூஜையும் சங்கர் ஜயமேந்தர் ஸரல்வதி ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் தீகுக்குறவுள் நூற்றெட்டு	17
ஐப்பசி மாத விசேஷ தினங்கள்	16
இராமாவதாரம் எதற்காக	18
தமிழ் பாகவதம்	20
ஸ்ரீ தேவி பாகவதம்	24
மஹா பெரியவாளின் நினைவு மஞ்சீ - 17	26
புராணக்கதை	28
வேதாந்த ஸாரம்	30
நூற்று க்வதை	32
த்ரிபுரலூந்தர் பாதத்ஸ்தவம்	34
பித்ரார்ஜிதம்	36
மகாபாரத கருக்கம்	39
ஹிந்து மத - ப்ராமண நூல்கள்	41
ஜயத் தேவர் அருளிச் செய்த பஜகோவிந்தும் ஜாதுக்களின்சேர்க்கை	43
மாமன்ஸ் பரதர்	45
நாலறிவால் முக்கு	48

भाग्योदयेन बहुजनमसमार्जितेन सत्संगमं च लभते पुरुषो यदा वै।
अज्ञानहेतुकृतमोहमदान्यकरानाशं विद्याय च सदोदयते विवेकः॥।
Man obtains the contact of saints only when the merits earned by him through many births ripen. Wisdom dawns in the wake of such contact dispersing the darkness of infatuation and arrogance which have their root in ignorance.

நிர்வாகக் குழு

ஸ்ரீ N. சிவராமகிருஷ்ணன்

ஸ்ரீ K. ஜயராமகிருஷ்ணன்

டாக்டர் வெங்குழு B. ரிவிகேசன்

டாக்டர் G. சங்கரநாராயணன்

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதீஸ்ம்

கெவரவ தலைமை ஆசிரியர் :

டாக்டர் S. மணி தீராவிட் சாஸ்தரி

ஆசிரியர் குழு :

பேராசிரியர் N. வீழிநாதன்

டாக்டர் R. கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்தரிகள்

பேராசிரியர் S. ஹீநிவாஸ் சர்மா

ஸ்ரீ T.N. ராமசந்திரன்

ஸ்ரீ T.S. ராகவன்

பேராசிரியர் விஷ்ணுபோத்தி V.S.

ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஹீரமண் சர்மா

பேராசிரியர் ம.வே.பசுபதி

பேராசிரியர் K. ஹீநிவாஸன்

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடத்தின் சார்பில்

ஸ்ரீகாமகோடி கோசஸ்தானம்

அலுவலக முகவரி :

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடம்

நெ.1.சாலைத்தெரு,

காஞ்சீபூரம் - 631502.

தொலைபேசி : 044 - 27233115

மின் அஞ்சல் :

kamakotipradeepam@gmail.com

சந்தா விவரம்

ஒரு கிடம்	ரூ. 20/-
ஒரு வருடத்திற்கு	ரூ. 220/-
மூன்று வருடங்களுக்கு	ரூ. 600/-
ஐந்து வருடங்களுக்கு	ரூ. 1000/-
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 5000/-
புரவலர்	ரூ. 10000/-

Published by : Sri Kamakoti Kosasthanam on behalf of
Sri Kanchi Kamakoti Peetam,
No1, Salai Street, Kancheepuram - 631502.
Ph : 044 - 27233115.

Periodicity : Monthly.

Printed at : Jaiganesh Offset, Chennai.

श्रुतिशिखरसमुथस्तत्वसंविल्पकाशः कलितिमिरनिवृत्तै कल्पमानश्वकास्तु ।
शिवगुरुसुतमार्गं दीपयन् चन्द्रमौलेः शिशिरकरुणया श्रीकामकोटिप्रदीपः ॥
कामकोटिप्रदीपोऽयं सतां विभ्राजतां गृहे ।
यत्प्रकाशलवात्सद्यः पापध्वान्तो हतो भवेत् ॥

நூசிரியர் பக்கம்

தேவை ஆத்ம குணங்கள் - 2

சென்ற இதழில் ஆத்ம குணங்கள் என்று எட்டு குணங்களைப் பற்றி பேசினோம். ”தயா கஷாந்தி, அனஸுயதா, செளசம், அனாயஸம் மங்களம், அக்கர்ப்பண்யம், அஸ்ப்ருஹா” இவையே அந்த எட்டு. ஒவ்வொன்றாக பார்ப்போம்.

தயா முதலாவது முக்யமானது தயா. ஸர்வப்ராணிகளிடத்திலும் அன்புகாட்டுவது. பிறருக்குத் துன்பம் வரும் போது இரக்கம் கொண்டு அவனைத் தன் போல் பாவித்து முடிந்தவரை உதவி செய்வது, நல்லுரை சொல்வது, அவர்கள் துன்பம் நீங்கிய போது மகிழ்ச்சி அடைவது இதெல்லாம் தயை எனப்படும். ”வாடிய பயிர் கண்ட போது வாடி நின்றேன் “ எனும் வள்ளலார் வாக்கு இங்கு நோக்கத்தக்கது. நமது மாபெரும் தத்வஞ்யானியான ஆதிசங்கரர் தன் ஷட்பதீ ஸ்லோகத்தில்.

“அவினயம் அபனய பூததயாம் விஸ்தாரய தராய ஸம்ஸாகரத:”

ஸம்சாகரத்திலிருந்து என்னை தாண்டுவி, அதே சமயத்தில் பூததயை விஸ்தாரமாக்கு என்று விஷ்ணுவை வேண்டுகிறார். ஐகன்மித்யா என்று சொன்னவரே ஐகத்திலிருக்கும் வரை நம் எல்லோருக்கும் பூததயை அவஸ்யம் என்று உணர்த்துகிறார்.

2. கஷாந்தி அல்லது கஷமா நமக்கு நம்மைச் சார்ந்தவரோ அன்யரோ தீங்கு செய்தால் அவர்களுக்குத் திருப்பித் தீங்கு செய்யாதிருத்தல் கஷமா எனப்படும். மிகவும் கஷ்டத்துடன் கடைபிடிக்கவேண்டிய குணம். 99% தோல்விதான். ப்ரதியாக தீங்கு செய்தல் இயற்கை. பொறுமை காத்தல் தெய்வீகம்.

“ஆத்மன ப்ரதிகூலம் பரேஷாம் ந ஸமாசரேத்” என்று மகாபாரதம் கூறும். திருவள்ளுவரும் இதையே “அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்தல் தலை” என்பார். குழி தோண்டுபவனையே தாங்குகிறது நிலம். அதுபோல இகழ்வாரைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அனஸுயா ஒருவனைப் பார்த்து பொறாமை கொள்ளாதிருத்தல். தன் பூர்வஜன்ம கர்மாவினால் நல்ல நிலையிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து மனம் சகிக்காமல் அவரிடம் பொறாமை உண்டாகி அவரைத் தூற்றத் தொடங்குவோம். அப்படிச்செய்யாமல் தவறானவனாக இருப்பவராக இருந்தாலும் தன் பூர்வ நற்கர்மத்தால் நல்லது செய்கிறார் என்று ஏற்றுக் கொள்ள

வேண்டும். பலர் மோசடியாக பல நல்ல கார்யங்கள் செய்தாலும் சில நல்ல ஆத்மாக்கள் மிகச் சிறந்த செயல்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களைக் கண்டு அஸுடியைப்படுதல் தவறு. இதை அழுக்காறு என்பார் வள்ளுவர்.

பாவி நல்லதையெல்லாம் அழித்துவிடும் என்பார்.

“அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்று
தீயூழி உய்த்துவிடும்”

(பொறாமை எனும் பாவி செல்வத்தையும் அழித்து பலதீமைகளில் தள்ளிவிடும்.)

ஸௌகர்யம் சூத்தமாக இருப்பது என்று பொருள். இங்கே உடல் தூய்மை மட்டும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மனம் வாக்காயம் என்று மூன்றின் மூலமும் தூய்மையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். அக்ரமமாக பணம் சம்பாதிக்கக்கூடாது. தாமத்திற்காக வகுலான பணத்தை சொந்தகார்யத்திற்கு பயன்படுத்தக்கூடாது. மனதால்கூட பிறர் பொருளைக் கவர நினைக்கக்கூடாது. இது மனத்தூய்மை. எல்லாரிடத்திலும் ஹிதமாகவும் பரியமாகவும் பேசுதல் வாக்கு தூய்மை. ஏச்சல் தீட்டு படாமலிருத்தல், அசுத்தஉணவை உண்ணாதிருத்தல் அனாசாரமாக இல்லாதிருத்தல் சாரீ செளசம் (புறத்தூய்மை) எனப்படும். இவ்விதமில் இந்த நான்கு குணங்களைப்பொருத்தோம். மீதி நான்கு குணங்களை அடுத்த இதமில் பார்ப்போம். வாசகர்கள் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவும். மேல் சொன்ன குணங்களை கடைபிடிக்கமுடியுமா? கடைபிடிக்கிறோமா? எனபதை கவனிக்கவும். எவ்வளவு தூரம் நம்மால் முடிகிறது முடியவில்லை எனில் காரணங்கள் என்ன என்பதனையும் ஆலோசிக்கவும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டு இவ்விதமை பூஞ்சரணார்களின் பொற்பாதத்தில் ஸமர்பிக்கிறோம்.

வாசகர்களுக்கு

இனிய தீபாவளி
நல்வாழ்த்துக்கள்

கீதை பிறந்தது எதற்காக?

கண்ணஞ்சூரு புக்யருநி சந்த்ரசேகரன்த்ர ஸர்வஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமின்

அர்ஜூனனோ, மற்றெந்த ஜீவனோ, எவராயினும் எத்தனை நாள் கழித்தாவது, எத்தனை ஜன்மங்கள் கழித்தாவது சோகமற்ற அகண்ட பரிபூரணமான இந்த ஆனந்த நிலையை எய்த வேண்டுமென்பதே கீதையை ஆரம்பித்த கண்ணபிரானின் நோக்கம்.

காலாநாமந்தே ஜாவான் மா பிபுயதே ॥

எடுத்தவுடனே ஞானோபதேசம் அனுபவத்திற்கு வராதுதான். ஆனால் அப்படியொரு உண்மை நிலையுண்டென்று மனதில் விதை விதைத்திருந்தால் பின்னால் அதற்கு வேலி கட்டி ஏருப்போட்டு, நீர்பாய்ச்சி, களை பிடிங்கி, வளர்த்து, பலிக்கும்படி செய்யலாம். அதனால்தான் பகவான் ஞானோபதேசத்துடன் மாத்திரம் நிறுத்தாமல் இடையிடையே அவனுடைய சோகத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இறக்கி, நானாவிதமான மனோநிலைகளில் இருப்பவர்களுக்கு எந்த எந்த விதமாக சமாதானம் சொல்ல வேண்டுமோ அம்முறைகளையெல்லாம் கையாண்டு அவனைக் கோகத்திலிருந்து தேற்றுகிறார். பாமரர்களின் சாதாரண நோக்கு தேகத்தைவிட தனியாக ஒரு ஆத்மா இருக்கிறதென்று மாத்திரம் நம்பும். கொஞ்சம் படித்தவனுடைய நோக்கு, நம் குலத்தின் பெயரைக் கெடுக்கக் கூடாது என்ற குலாபிமான நோக்கு. தான் உலகத்தில் கெட்ட பெயரெடுக்கக் கூடாதென்ற மானஸ்தனின் நோக்கு, இறந்த பின்னால் மறுமை வாழ்க்கையில் கஷ்டமில்லாமலிருக்க வேண்டுமென்றும் சாதாரண ஆஸ்திகனின் நோக்கு. இவ்விதமாக பல நோக்குகளையும் அலசி “நீ துக்கப்படுவது சரியல்ல” என்று அவனைக் கட்டுப்படுத்தி விட்டார். அவன் சோகத்தை இறக்கி:

ஹதோ வா பிராப்யஸே ஸ்வர்஗ ஜித்வா வா ஭ோக்யஸே மஹீஸு । (2.37)

என்று உத்ஸாகப்படுத்தி விதைத்த ஞானமுளை முளைக்க நீர் பாய்ச்சி ஏருப்போட ஆரம்பிக்கிறார் :

ஸுखடு:ஷே ஸமே கृத்வா லாभாலாஹீ ஜயாஜயீ ।

ததோ யுத்தாய யுஜ்யா நைவ் பாபமவாப்யஸி ॥ (2.38)

ஞானத்தினால் யுத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். யுத்தத்தினால் ஞானம் பழக வேண்டும். இது ஒரு விந்தை. அர்ஜூனன் ஞானோபதேசத்தைக் கேட்டான். அது அனுபவத்திற்கு வருவது பின்னாலாகட்டும். அதை புத்தியில் அவன் வாங்கி விட்டானால் ‘தான் சோகப்படுவது தப்பு’ என்ற எண்ணமாவது தோன்றும். சோக காரணத்தால் தான்

ஆரம்பித்த கார்யத்திலிருந்து பின்வாங்கியிருப்பதை மாற்றிக் கொண்டு விடுவான். ஆகையால் ஞானோபதேசம் யுத்தம் செய்வதற்கும் காரணமாயிற்று. உபதேசித்த ஞானம் அனுபவ ரூபமாய்விட்டால் அப்புறம் ஒரு கார்யமும் வேண்டாம்.

தஸ்த கார்ய ந விடயதே (3.17)

ஆனால் ஞானம் அனுபவத்திற்கு வருவதற்கு சித்தம் பக்குவமடைய வேண்டும். சித்தம் பக்குவமடைவதற்கு அவரவர்கள் வர்ணத்திற்கும், ஆச்சரமத்திற்குமேற்றவாறு சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஸ்வதர்மத்தை எவ்வளவு கடினமாயிருந்தாலும், எவ்வளவு கஷ்டத்தைத் தருவதாயிருந்தாலும், காமனையொன்றுமில்லாமல் தராசமுனையைப் போல் சமமாக விருந்து கொண்டு அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆகையால் ஞானம் பக்குவமடைவதற்காகவும், அர்ஜூனன் தனது ஸ்வதர்மமான யுத்தத்தைச் செய்ய வேண்டியதாகிறது. ஒரு ஆசையுடனோ த்வேஷத்துடனோ ஒருவனைக் கொன்றால் அது பாபமாகிறது. பூமியில் ஆசையோ, துரியோதனனிடத்தில் த்வேஷமோ கொஞ்சமேனும் இவனைக் கீழுக்கிழுத்தால் அந்த யுத்தம் பாபத்திற்குக் காரணமாகிறது. இது நமக்கு ஸ்வதர்மம் என்ற ஒரே எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆசை, த்வேஷம் என்கிற இரு தட்டுகளில் ஒன்றிலும் சாயாமல் தராசமுனையைப் போல் நின்று யுத்தம் செய்தால் அது ஞானம் அனுபவத்திற்கு வர காரணமாகிறது.

ஸுखடு:கே ஸமே கृத்வா லாभாலாभோ ஜயாஜயௌ ।
ததோ யுத்தாய யுஜயஸ்வ நைவ் பாபமவாப்ஸ்யஸி ॥

இதுவரையில் ஞானத்தைப் பிரதானமாகச் சொல்லிவிட்டு இடையிடையே சாதாரண உலகப் போக்கை அனுசரித்ததான் காரணங்களையும் சொல்லிவிட்டு, இங்குதான் உனக்கு கர்மயோகத்தைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார் பகவான்.

ஏஷதே பிஹிதா ஸாங்கே புத்திர்யோगोத்விமாஂ ஶ்ருணு ।
புத்தா யுக்தோ யதா யார்஥ கர்ம்஬ந்஧ ப்ரஹஸ்யஸி । (2.39)

இரண்டாவது அத்தியாயம் 40வது ச்லோகம் முதல் 51வது ச்லோகம் வரையில் யோகபுத்தியென்னும் கர்மயோகத்தை உபதேசிக்கிறார். அதிலும் ஞானத்தை மறந்து விடவில்லை. 46வது ச்லோகம்

யாவாநர்஥ உடபானே ஸ்வர்தஸ்ஸ்ப்ளுடோடகே ।
தாவாந் ஸ்வேஷ வேடேஷ பிராஹணஸ்ய விஜானதः । (2.46)

(தொடரும்)

நீதிக் கதைகள்

கூந்ருஞ் பூத்யஸ் ஜயங்கர் ஸுரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

நல்ல அரசன்

“நீ நல்லவனாயிரு. உன்னைச் சார்ந்தவர்

நல்லோராவர். நீ திருந்து, மற்றவர் திருந்துவர். நீ அன்புடன் பழகு. மற்றவர் உன்னிடம் அன்பாயிருப்பர்.”

மித்ரசர்மா ஒரு நல்ல அறிவாளி. ஆனால் ஏழை. அவனது கிராமத்தில் அவனுக்கு வருவாயில்லை. வேறிடத்திற்குச் சென்று பொருள் தேட

கிளம்பினான். ஓர் அடாந்த காடு. வங்க நாட்டின் அருகில் அது இருந்தது. வழியில் குறுக்கிட்ட அந்த காட்டில் நுழைந்த மித்ரசர்மா அதிலிருந்து வெளியேற வழி தெரியாமல் திகைத்தான். ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த ஒரு வழிப்போக்கனிடம் சென்று வழி விசாரித்தான். அன்புடன் மென்மையுடன் தன்னுடன் பேச வந்த மித்ர சர்மனை அந்த வழிப்போக்கன் தன் அருகில் உட்காரும்படி பணித்தான்.

“அறிஞரே! நான் அருகிலுள்ள வங்க நாட்டின் அரசன். என்னைக் கொடுங்கோலன் என மக்கள் வெறுக்கிறார்கள். எனது உத்தரவுகளுக்கு என் கீழுள்ள பணியாளர்கள் பணிவதில்லை. அதனால் எனக்கு நாட்டை ஆள வழி தெரியவில்லை. என்மன வலிவும், உடல் வலிவும் குன்றி விட்டன. எனக்கு ஒரு நல்ல வழி கூறினால் நான் உம்மைக் காட்டிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் செல்வேன்” என்றான்.

மித்ரசர்மனுக்கு அவனிடம் பரிவு ஏற்பட்டது. தனக்கு உதவக் கூடியவன் அவன் ஒருவனே. அதனால் அவனுக்கு உதவுவதென்று என்னைத்துடன் அரசனது நிலையைப் பற்றி விளக்கம் கேட்டான். அரசனுக்கு வழி கூறினான்.

“அரசே! நீர் உடல் வலிவும், மன வலிவும் குன்றி இளைத்ததற்குக் காரணம் உம்மிடம் அன்புடன் பழகத் தக்க உற்றார், உறவினர், நண்பர் இல்லாததே. நீர் சுயநலம் மிகுந்து

தான் மட்டும் இன்புற்றிருக்க விரும்புகிறீர். அதனால் பிறரது நட்பையும், அன்பையும் இழந்து விடார்.”

“உமது நண்பர்களிடத்திலும், உறவினர்களிடத்திலும் எப்போதும் குறைகளையே காண்கிறீர். அவர்களது சிறப்பும் நல்ல குணங்களும் உமது கண்களில் படுவதில்லை. அவர்களது குறைகளை மட்டுமே உணர்ந்து அவர்களை வெறுத்ததால் அவர்கள் உங்களிடம் அன்பு காட்டவில்லை. அவர்களது சிறப்பையும், நற்குணத்தையும் பாராட்டியிருந்தால் அவர்கள் உம்மிடம் அன்புடன் பழகுவார். அந்தப் பாராட்டு அவர்களை மேலும் நல்லவர்களாகச், சிறப்புள்ளவர்களாக ஆக்கியிருக்கும். அதனால் உமக்குப் பெருத்த நன்மை ஏற்பட்டிருக்கும்.”

“உம்மிடம் செல்வமும், செல்வாக்கும் இருப்பதால் அவர்கள் உம்மைப் பாராட்டி உம்மைச் சூழ்ந்திருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறீர். உம்மிடம் செல்வமுள்ளது. ஆனால் அதனை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு அவர்களும், இன்புறுவதை நீர் விரும்பவில்லை. உமது செல்வாக்கால் மக்களுக்கு நன்மையில்லை. நல்ல பிழைப்புக்கு வழி காட்டி அவர்களது நல்வாழ்விற்கு உதவவில்லை. தமது நல் வாழ்வில் அக்கறை இல்லாத அரசரை மக்கள்

எதற்காகச் சூழ்ந்து நிற்பார்.”

உமது உடல் வலிமையும், அதிகார வலிமையும் பெருக்கிக் கொண்ட அளவில் அறிவையும், அன்பையும் நீர் பெருக்கிக் கொள்ளவில்லை. உமது ஆணவத்தைக் கண்டு மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். உம் இனத்தவர் உம்மை வெறுக்கின்றனர். உமது மனைவி சண்டையிடுகிறாள். உம் புதல்வர்கள் உம்மிடம் அடங்கி நடப்பதில்லை.

இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற ஒரே வழி - நீர் திருந்த வேண்டும். மற்றவரும் இன்புற்றிருக்க ஆவன செய்வீர். மற்றவரது சிறப்பைக் கண்டு சந்தோஷமடைவீர். அந்த சந்தோஷத்தை வெளிக்காட்டி மற்றவரையும் சந்தோஷப்படுத்துவீர். உமது நல்லெண்ணைம் வெளிப்படுவதால் சுற்றமும், நட்பும் பெருகும். மற்றவர் பயமும், வெறுப்புமின்றி சூழ்ந்து நிற்பார். சங்கோசமின்றி மனம் விட்டுப் பழகுவார். அவர்கள் குறையை நீர் திருத்தலாம். உமது குறையை அவர்கள் திருத்தட்டும். பிறரது துன்பத்தைக் களைவதில் நீர் ஈடுபடுவதைக் கண்டதும் அவர்கள் உனக்கு நெருக்கடி நேரும் போது உயிரையும், கடமையையும், பொருட்படுத்தாமல் முன்னின்று உதவுவார். உமது நேர்மையே உமது பலம் உமது அன்பே உமக்குக் கவசம். உமது நல்லெண்ணைமே மற்றவரை உம்பால் நாக்கும் சக்தி. மக்களின் நல்வாழ்விற்காக

நீர் செய்யும் நற்பணிகளே இன்பம் தரும் பொழுது போக்கு.

நல்ல அரசரைப் பெற்ற மக்கள் நல்வாழ்வு பெறுவர். நாடு நலம் பெற நாடு நல்லதைச் செய்வீர் என்றார் மித்ரசர்மா. அந்த அறிஞருக்கு அரசன் காட்டை விட்டு வெளியேற வழி காட்டினான். அறிஞர் மந்திரியாகி அரசனுக்கு நல்லாட்சிக்கான வழி காட்டினார்.

ஸனாதன தர்மப்புதிர்கள் செப்டம்பர் விடைகள்

1. கபாலி சாஸ்த்ரிகள்
2. காம க்ரோத, லோபம்
3. நம்மாழ்வார்
4. பகல்பத்து ராப்பத்து
5. ஆனி ஆடிமாஸங்கள்
6. ப்ரத்யும்னன்
7. அகமர்ஷன் ஸஹக்தம்
8. வருணன்
9. காரைக்கால் அம்மையார்
10. தன, புத்ர தார (ஏஷனா)

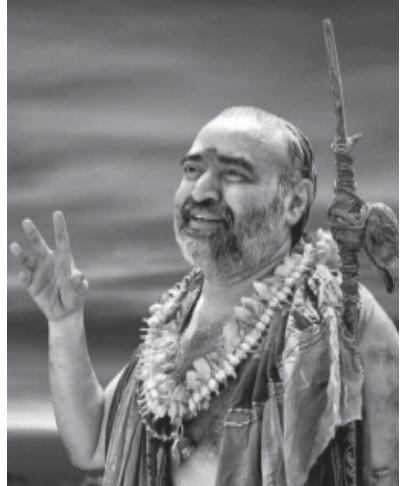
ஸனாதன தர்மப்புதிர்கள் அக்டோபர் வினாக்கள்

1. ஸத்யஸ்ய ஸத்யம் என்ன?
2. நலந்தாபோல் ப்ரசித்திபெற்ற கலாசாலை
3. அம்பாளின் மாணிக்யபீடம் எது?
4. பாகவதம் தவிர க்ருஷ்ணனின் புகழ்பாடும் நூல்
5. தக்ஷிணமேரு என்று அழைக்கப்படும் கோயில்
6. காலடியைத் தொட்டு ஒடும் நதி
7. வைஷ்ணவராய் இருந்தவர் சைவராக மாறியவர்
8. ஸ்ரீதேசிகரின் உபாசனா மூர்த்தி
9. காசியில் தமிழ்மடம் ஸ்தாபித்தவர்
10. விநாயக சதுர்த்திக்கு அடுத்த நாளின் சிறப்பு என்ன?

அனுக்கிரஹ பாஷணம்

புஜயாரி சங்கர விஜயேந்த்ர ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

ஓவ்வொரு தனி மனிதனையும் ஓவ்வொரு குடும்பத்தையும் ஓவ்வொரு தேசத்தையும் உலகத்தையும் வழி நடத்துவது மற்றும் காப்பாற்றுவது தர்மம். அந்த தர்மத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு நமக்கு பூர்வ ஜன்ம சக்ருதம் வேண்டும். இந்த ஜன்மாவிலும் அதற்கான சக்ருதத்தை நாம் செய்ய வேண்டும். பல வழிகளிலும் செய்ய வேண்டும். அதுதான் நம்முடைய தர்மத்தினுடைய செய்தியாக இருக்கிறது. சாதனை (Achievement) என்பதை தர்மத்தைக் கொண்டு அளவிடவேண்டும். பணத்தைக் கொண்டு பதவியைக் கொண்டு பட்டங்களைக் கொண்டு அளப்பது வெளக்கமான பார்வையில் வேண்டுமானால் திருப்தியானதாகவும் பெருமைக்குரியதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையாகவும் பெருமையாகவும் நினைப்பது அந்த தர்மத்தையே ஆகும்.

தர்மத்தை காப்பாற்றுவதற்காக தர்மப்படி நடப்பதற்காக பல்வேறு சுக போகங்களையும் தியாகம் செய்து நல்ல வாழ்க்கையில் நல்லவற்றை செய்ய வேண்டும் என்கிற சங்கல்பம் நம் ஓவ்வொரு இந்தியரின் மனதிலேயும் இருக்கிறது.

தர்ம சிந்தனை தர்மத்தை பற்றிய படிப்பு தர்மத்தை பற்றிய அனுபவம் புத்தகங்களை பார்ப்பதோ அல்லது விக்ரஹங்களை பார்பதாலோ தர்மத்தைக் காண்பதில்லை. அதோடு சேர்ந்து வாழ்க்கையோடு சேர்ந்து அந்த தர்மத்தை பார்க்கிறோம். வெறும் புத்தகங்களையும் பாராயனங்களையும் தாண்டி தர்மத்தோடு நம்மை நேரடியாக சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்கிறோம். அது எந்த சமயத்திலோ, எந்த சூழ்நிலையிலோ, அல்லது நமக்கு அமையக்கூடிய நன்பர்கள் மூலமோ அல்லது நாம் வசிக்கக் கூடிய பகுதிகளிலோ நம்முடைய சஞ்சலமற்ற திடமான முயற்சியும் நம்பிக்கையும் மேலும் வளர்ந்து அந்த தர்மம்தான் உலகத்தை காப்பாற்றுகிறது. நாம் தர்மத்தை காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொன்னாலும் உண்மையில் தர்மம்தான் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறது. நம்முடைய ஆத்ம திருப்திக்காகவும் நம்முடைய சந்தோஷத்திற்காகவும் சாதனையாக தர்மத்தை பற்றி பேசினாலும் உண்மையிலே

வாழ்க்கையிலே தர்மம்தான் ஒவ்வொரு முறையும் வழிகாட்டி, தேவையான மன அமைதியில் ஆரம்பித்து மனத் தெளிவு (clarity) ஏற்பட்டு எல்லா விஷயங்களும் நன்மைகளும் பெற உறுதுணையாக கவசமாக இருப்பது தர்மம்தான். தர்மத்தை பிரசாரம் செய்வதற்காக பலவிதங்களிலும் பிரசாரம் செய்வதற்காக ஜபத்தின் மூலமாக அனுஷ்டானத்தின் மூலமாக அல்லது தார்மீகக் கருத்துக்களை நாமே நம்முடைய வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவதன் மூலமாக பல்வேறு கார்யக்கிரமங்கள் மூலமாக அந்த தர்ம சிந்தனையை நினைவுபடுத்திக்கொள்வதற்காக மறக்காமல் இருப்பதற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை நாம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே தர்மம் என்பது நம்முடைய மனித வாழ்க்கையிலே முக்கியமான ஒன்று. அந்த தர்மத்தை மேன் மேலும் தெரிந்து கொள்வதற்கு புரிந்து கொள்வதற்கு அதன் அருமை பெருமைகளை பாராட்டி அதனை செயல்படுத்துவதில் நாமும் பங்கு பெறுகிறோம் என்கிற திருப்தியைப் பெறுவதற்கு மேன் மேலும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இடம் : ராம சமாஜ்,

நாள்: 28- 9- 2019.

கலைந்த சொற்கள் செப்டம்பர் விடைகள்

1. நடந்தாய் வாழி காவேரி
2. யோகம் கர்மஸா கெளசலம்
3. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்
4. சாண் ஏற முழும் சறுக்கும்
5. கங்கணபதயே நம:

கலை(ந்த)ச் சொற்கள் அக்டோபர் விளாக்கள்

1. அழ்வாகதந்ர்ண
2. கவிய நாகயர்வல்
3. லவிஸதுகவகேல்
4. ஜாகிதாரானிர்யம்
5. கொஜபேயகைரிட்டு

திருக்குறள் நூற்றெட்டா

திருக்குறளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதிகளான

ஸ்ரீ சந்தர்சேகரேந்தர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள்

அனுக்ரஹித்த திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடன் கூடியது.

95. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்த பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு [வாம்

தூது உரைப்பான் பண்பு = தூதனின்தன்மை, அன்புடைமை = அன்புடன் பேசுந்தன்மை, ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் = உயர்ந்த வம்சத்தில் பிறப்பு, வேந்து அவாம் பண்புடைமை = அரசன் கொண்டாடும் சீலமுடைமை, ஆகும்.

“குலீனனாயும், சீலசம் பன்னனாயும், வாக்பியாயும் ப்ரியம்வதனாயும், யதோக்தவாதியாயும், ஸம்ருதிமானாயும், தூதன் இருக்க வேண்டும்” என குலீக சீல = ஸம்பன்ன; என்னும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் 85 வது அத்யாயம் 28வது சுலோகம் கூறும்.

குலீனா: யோஜா என்னும் சாந்திபர்வம் 83வது அத்யாயம் வெது சுலோகமும் என்னும் சபபாபர்வம் 119வது அத்யாம் 9-வது சுலோகமும்... அனுரக்த என்னும் மனுஸ்மருதி 7-வது அத்யாயம் 64வது சுலோகமும் தூதர்களுடைய லக்ஷணத்தை விரிவாய்க் கூறுகின்றன.

96. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற ஓளியோ டொழுகப் படும்.

(அரசரை), இளையர் = வயதிற்சிறியர், இனமுறையர் உறவினர், என்று = என்னினைந்து, இகழார் + அவமதிக்காமல், நின்ற ஓளியோடு = இட்ட ஆணைப்படி, ஒழுக = ஒழுகுதல், படும் = பொருந்தும்.

ஓளி என்பதும் ப்ரதாபம் என்பதும் ஒரு பொருட் கிளவி ஆகும். ஈண்டு ப்ரதாபத்தால் இட்ட ஆணையை அச்சொல் குறிக்கும். எல்லையைக் கடந்த மகன், பேரன் உடன்பிறந்தான், இவரை மன்னர் போற்றார் என “ந - ஹி புத்ரம் - ந - நப்தாரம் ... என்னும் மகாபாரதம் விராடபர்வம் 5வது அத்யாயம் 20வது சுலோகம் கூறுதல் நோக்கத்தக்கது.” பால அபி ந - என்னும் மனுஸ்மருதி 7வது அத்யாயம், 8வது

சுலோகமும் மகாபாரதம் சாந்தி பர்வம் 41 - வது அத்யாயம் 24 வது சுலோகமும் கூறுதல் இங்கு கவனித்தக்கது.

97. தள்ளா விளையுன் தக்காரும் தாழ்விலாக் செல்வருஞ் சேர்வது நாடு

நாடு, தள்ளாவிளையுன் = குறைவற்ற விளைபொருள்களோடும், தக்காரும் = தகுதியடையாரோடும் (தார் மிகரோடும்) தாழ்விலாச் செல்வரும் = குறைவு படாத செல்வத்தை உடையாரோடும், சேர்வது = சேர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

குறையாத விளைவு செய்யும் குடிகளும், இல்லறம் துறவறம் இவற்றில் தவறாத யோக்யரும், பல வகையாலும் பொருள்ஸ்ட்டும் வணிகரும் கூடி வாழ்வதே நாடாகும்.

விளைபொருள் நிறைந்த நாடு, செல்வம், அரசனிடம் பக்தி இவை கூடிய மக்கள், திருப்தி முற்றிய அமைச்சர் இவற்றையுடைய அரசனை அசைத்தல் இயலாது என யல்ய - ஸம்பன்ன - பிரிய சாலுக ஸந்துஷ்ட, புஷ்ட என்னும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் 94வது அத்யாயம் 3வது சுலோகம் கூறுதல் நோக்கத்தக்கது.

॥ பாடி ॥

இனி பழைய புத்தகங்களை மீண்டும் Type செய்ய தேவையில்லை.

பழைய புத்தகங்கள் 20, 30, 50, 70 வருட புத்தகங்களை

Typing செய்யாமலே பிழைகளை திருத்தி புதிய வடிவில் (New font) மாற்றி எல்லா மொழிகளிலும் (All Languages) அச்சிட்டு தரப்படும்.

க்ரந்தம், தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், கன்னடம்

எல்லா மொழிகளிலும் கைப் செய்து அச்சிட்டு தரப்படும்.

(Transliteration in all Languages done here.)

Grantham to Devanagiri, Grantham to Tamil,

மற்றும் வேத ப்ரமாண புந்துக்கள் உபநிஷத்துக்கள்

உதார்தம், அனுதார்தம் இவற்றுடன்

அச்சிட்டு தரப்படும்.

Contact : V.K.N. Enterprises (Printer)

Mylapore, Chennai - 600 004 Phone : 98402 17036, e:mail : vknprinter@gmail.com

இராமாவதாரம் எதற்காக ?

இராமாயணம் சீனிவாசன்

ஸம்பாதியின் இறக்கைகள் முளைத்ததைக் கண்டு வியப்புற்ற வானரர்களைப் பார்த்து ஸம்பாதி சொல்லத் தொடங்கியது. ஜடாயு என்றம்பிநாங்கள் ஒரு சமயம் தேவேந்த்ரனுக்கு உதவி செய்ய மேல் லோகம் சென்று கொண்டிருந்தோம். அப்போது ஸார்யனின் கடும் வெப்பம் தாங்காமல் ஜடாயு தவிப்பதைப் பார்த்த நான் என் இறக்கைகளால் அவனைமுடிக்கொண்டே பறந்தேன். வெப்பத்தால் என் இறக்கைகள் ஏரிந்துபோனதால் அங்கேயே விழுந்து விட்டேன்.

அதற்குப் பிறகு ஜடாயு என்னவானான் என்று தெரியாது. ''இதைக்கேட்ட அங்கதன் சீதையைத் தேடிகண்டு பிடிப்பதில் சகாயம் செய்யமுடியுமான்று கேட்க ஸம்பாதியும் உடலால் முடியாது நடந்ததை என் மகன் ஸாபார்ஸ்வன் சொன்னதைச் சொல்லுகிறேன், வாக் சகாயம் செய்கிறேன்'' என்று கூறி சீதையை ராவணன் தூக்கிச்சென்றதையும், தென் திக்கில் வங்கையில் அவள் சிறையில் இருப்பதையும் கூறினான்.

அவருடைய இறக்கைகள் முளைத்த அதிசயத்தையும் கூறினான். வெப்பத்தினால் ஏரிக்கப்பட்ட இறக்கைகளுடன் ஓர் ஆஸ்ரமத்தில் வீழ்ந்தான். ஆசரமத்தின் முனிவர் நிசாகரர் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அவரிடம் துக்கப்படவேண்டாம், இக்ஷவாகு வம்சத்தில் பிறக்கப்போகும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் சீதையைத் தேட வானரர்களை நானாதிக்கிலும் அனுப்புவர். அவர்களுடன் ராமகதையைக் கேட்கும் போது இறக்கைகள் முளைக்கும் என்று கூறினார். அவரது வாக்கு சத்யமானது என்றார்.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையைப் படித்துவரும் வாசகர்கள் ஐந்து முக்ய காரணங்களால் ராமாவதாரம் நிகழ்ந்தது என்று படித்திருப்பீர்கள். அவைகளை வரிசைக்ரமமாகக் கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.

“பிதரம் ரோசயாமாஸ ததா தசரதம் ந்ருபம்” (மன்னனாகிய தசரதனை தந்தையாக விரும்பினார்”இதுதான் இக்கட்டுரையின் அடிப்படை.

“ஸத்யம் விதாதும் நிஜப்ருத்ய பாஷிதம் வ்யாப்திம் சபூதேஷ்வகிலேஷாச ஆத்மன: அத்ருஸ்யதாத் அத்புத ரூபம்

உத்வஹன் ஸ்தம்பே ஸபாயாம் ந ம்ருகம் ந மானுஷம்”

தன் பக்தன் சொல்லைக்காப்பாற்றுவதற்காக தூணில் தோன்றினார். நரசிம்மர் என்று ஸ்ரீமத் பாகவதம் கூறும். அதுபோலவே ராமாயணத் தில் ஐந்து பேர் ராமாவதாரம் நடப்பதற்கு முன் அவதார வைபவத்தைக் கூறிட்டார்கள். வரிசைக்ரமமாகப் பார்ப்போம்.

பாலகாண்டம் கெளதமர்க்கூறுவார்

“இக்கோரமான காட்டிற்கு தசரதனின் மகனான ராமன் எப்போது வருவானோ அப்போது நீதூய்மையானவாளாய் ஆவாய்” 1-2 34

ஆரண்ய காண்டம் குபேரன் கூற்று (விராதனிடம்) தாசரதியான ராமன் எப்போது உன்னைக் கொல்வானோ அப்போது நீ ஸ்வர்கம் செல்வாய்” 4-18

3. ஸ்தாலசிரஸ் முனிவர்க்கூறுவார். (கபந்தனிடம் கூறுவார்) எப்போது ராமன் உன்னை வெட்டிதகனம் செய்கின்றாரோ அப்போது விண்ணுலகம் ஏகுவாய்”

4. மதங்க முனிவரின்கூற்று ஸபரீகூறுவாள் ராமதாங்கள் தண்டகாரண்யத்தில் வரும் போதே மதங்க முனிவர் கூறினார். ”இந்த அரண்யம் புண்யம் செய்துள்ளது, இங்கு உன்னைக் காண ராமன் வரப்போகிறான். லக்ஷ்மணனுடன் வரப்போகும் ராமனுக்கு விருந்து உபசாரம் செய். அழியாத உலகங்களை அடைவாய்.”

5. நிசாகரர் ஸம்பாதிக்கு சொல்வார். ”இக்ஷவாகு குலத்தில் தசரதன் எனும் மன்னனுக்கு ராமன் பிறப்பான். வானரர்கள் சீதையைத் தேடி வரும்போது உன் கதையை சொல்லும்போது உன் எரிந்து போன இறக்கைகள் முளைக்கும்”

மேலே சொன்ன கௌதமர், குபேரன், ஸ்தூலசிரஸ், மதங்கர், நிசாகரர் இந்த ஐந்து பேர்களும் ராமர் பிறப்பதற்கு முன்னேயே ராமாவதாரம் வருவதைச் சொல்லியுள்ளார்கள். அவர்களின் சொல்லைக் காப்பதற்காகவே தாசரதியாக ராமர் பிறந்தார் எனபதைக் காட்டவே இக்கட்டுரை. மகாவிஷ்ணு ராமராகப் பிறக்க வேண்டுமென்று ப்ரம்மாவினால் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார் என்று தொடங்கிய கட்டுரை மகாவிஷ்ணுதான் ராமர் என்ற ஸ்லோகத்துடன் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படுகிறது.

“ஆதிதேவோ மஹாபாஹ-ார் ஹரிர் நாராயணோ ப்ரபு:
ஸாக்ஷாத் ராமோ ரகுஸ்ரேஷ்ட: சேஷா லக்ஷ்மண உச்யதே”

யுத்தகாண்டம் 28/120

மூலமான தேவராகிய நீண்ட கைகள் கொண்ட ஹரியாகிய நாராயணந்தான் ரகுகுல திலகம் ராமர், லக்ஷ்மணன் ஆதிசேஷன் என்று கூறப்படுகிறது.

(நிறைந்தது)

“ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம்” என்னும் வைத்தியநாத தீசுவிதீயம்

அரிய தர்மசாஸ்தீர புத்தகத் தொகுப்பு எளிய தமிழ் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

- 1.வர்ணாஸ்ரம தர்மகாண்டம், 2.ஐஹ்விக்காண்டம் பூர்வபாகம், 3.ஐஹ்விக்காண்டம் உத்தரபாகம் , 4.ஐசெளச்காண்டம், 5.ஸ்ராத்தகாண்டம் பூர்வபாகம், 6.ஸ்ராத்தகாண்டம் உத்தரபாகம், 7.திதிநிர்ணயகாண்டமும் ப்ராயச்சித்தகாண்டமும் என்ற 7 பாகங்கள் சேர்த்து மிகக்குறைந்த விலையில் கிடைக்கப்பெறுகின்றது. ஆல்திக அன்பர்கள் அனைவரும் வாங்கி பயன் பெறலாம்.

ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம் ஒரு செட் விலை 2500
சுவரியர் தபாலில் பெற மேலும் 500 செலுத்தி பெற்றுக்கொள்ளலாம்
தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய அலைபேசி எண்கள்
9600543996, 7904244054, 9003845456, 9710765203

குறிப்பு :

இந்தத் தொகுப்பு ஸ்ரீ மடம் புக் ஸ்டால் மற்றும்
ஸ்ரீ பெரியவாள் முகாமிலும் கிடைக்கும்

ஐப்பசி மாத ஸ்ரீமடத்தின் விசேஷ தினங்கள்

தேதி	கிழமை	விவரம்
24/10/19	வியாழன்	ஏகாதசி
25/10/19	வெள்ளி	துவாதசி
25/10/19	வெள்ளி	ப்ரதோஷ பூஜை
27/10/19	ஞாயிறு	தீபாவளி பண்டிகை
30/10/19	புதன்	அனுஷம் தேர்
30/10/19	புதன்	அனுஷம் பாராயணம்
01/11/19	வெள்ளி	மூலம் தேர்
02/11/19	சனி	ஸ்கந்த ஷஷ்டி, சூரஸம்ஹாரம்
03/11/19	ஞாயிறு	உத்ராடம் தேர்
03/11/19	ஞாயிறு	உத்ராடம் பாராயணம்
05/11/19	செவ்வாய்	அவிட்டம் தேர்
05/11/19	செவ்வாய்	அவிட்டம் பாராயணம்
08/11/19	வெள்ளி	ஏகாதசி
09/11/19	சனி	துவாதசி
09/11/19	சனி	ப்ரதோஷ பூஜை
11/11/19	திங்கள்	பெளர்ணமி பூஜை, அன்னாபிழேகம்
18/10/19, 25/10/19, 01/11/19, 08/11/19 - 15/11/19 வெள்ளிக் கிழமை பூஜை		

தமிழ் பாகவதம்

தொகுப்பு : வீராபுரம் சம்பத் தீச்சிதார்

26. **க்ரது :** எவன் ஒருவன் வேள்வி நாயகனோ, எவன் வேள்வி மயம் ஆனவனோ, எவன் வேள்வியால் அடையப்படும் தலைவனோ; எவன் உலகில் எல்லாவற்றையும் கடந்த பரமாத்மாவோ; அந்தத் துயரகற்றும் தூய பரம்பொருளை ஆராதனம் செய். அப்பரம் பொருள் யாரிடத்தில் எவர் பக்தியில் மகிழ்கிறாரோ; அந்த நபர் அடைய முடியாதது எது?
27. **வளிஷ்டர்:** மூன்று உலகங்களையும் உள்ளடக்கிய உயர்நிலையை உத்தமோத்தமமான நிலையை, நீ மனதால் விரும்பிய நிலையை விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதால் நீ அடைவாய். எனவே விஷ்ணுவை ஆராதனம் செய்.
28. **துருவன் கேட்டான் :** ‘நான் யாரை ஆராதிக்க வேண்டும் என்று உங்களை வணங்கிய எனக்குச் சொன்னீர்கள். அந்த பகவானை மகிழ்விக்க எந்த மந்தரம் ஜபிக்க வேண்டும் என்பதையும் நீங்களே சொல்லுங்கள்.’
29. அவனை எப்படி ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதையும் மஹாத்மாக்களாகிய நீங்கள், நல்லவர்களாகிய நீங்கள், மஹாஷிகளாகிய நீங்கள் எனக்கு அருள்கூர்ந்து சொல்ல வேண்டும்.
30. **ரிஷிகள் சொன்னார்கள் :**

‘அரச குமாரா ! ஆராதனம் பண்ணும் பெரியோரான மஹான்களால் செய்யப்படுகின்ற திருவாராதனம் பற்றி உள்ளபடியாகக் கேட்க வேண்டும்’

குறிப்பு: ஒரு காலத்தில் நாமஸம்ஸ்காரம், புண்டரஸம்ஸ்காரம், யாக ஸம்ஸ்காரம், மந்தர ஸம்ஸ்காரம் இவைகள் பற்றி ஆய்வு பூர்வமாக அனுபவ பூர்வமாக பராசர விசிஷ்டாத்வைத் தர்மத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன)

31. மனிதர்கள் முதலில் ஆன்மாவிற்குத் தொடர்பில்லாத ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமான பற்றுக்களை விட்டுவிட வேண்டும். திருவாராதனம் பண்ணும் அந்த உலகுடையானிடம் அசையா மனம் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும்.

குறிப்பு : பெரியவர்கள் இதன் அடிப்படையில்தான் பூதசுத்தி என்று வைத்து, ஸ்தூலமான உடம்பினுள் உறையும் ஸாக்ஷமான ஆத்ம நிலையில் தான்

திருவாராதனம் பண்ண வேண்டும் என்ற நடைமுறையை வைத்தனர். மேலும்,

32. இப்படி ஒருநிலைப்படுத்தப்பட்ட மனதுடன், அவனாகவே எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்ற மனதுடன், நன்கறிந்த பெரியவர்களால் ஐபிக்கப்பட்டதோ அந்த மந்திரம் ஐபிக்க வேண்டும்.
33. ஹிரண்யகர்ப்பனாய் முதல் புருஷனாய், அழிவில்லாத ப்ரதானமான புருஷனான சுத்த ஞான ஸ்வரூபியான பகவான் பரவாஸாதேவனாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.
34. ‘ஓம் நமோ பகவதே வாஸாதேவாய சுத்த ஞான ஸ்வரூபினே’
35. உம்முடைய பாட்டனாராகிய ஸ்வயம்புமனு இந்த மந்திரத்தை ஐபித்து தான் பகவான் ஜனார்த்தனனை மகிழ்ச் செய்தார்.
36. அந்த மந்திரத்தால் மகிழ்ந்த பகவான் எந்த ஸித்தியை அவர் அடைய விரும்பினாரோ, அந்த நிலையை மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள அடைய முடியாத நிலையை அடைந்தார். அதுபோல நீயும் அம்மந்திரத்தை ஐபித்து பகவானை மகிழ்வித்து உயர்நிலையை அடைவாயாக.
37. மந்த்ரோபதேசம் பெற்ற துருவன் செய்த தவத்தைப் பற்றி அறிவோம் :
முதல் மூன்று நாட்கள் காட்டில் தானாய் விழுந்திருந்த விளாம்பழங்களை மட்டும் சில சமயங்களில் இலந்தம்பழம் மட்டும் உணவாகக் கொண்டு (ஆத்மா சரீரத்தில் தங்கியிருப்பதால், உடல் பேணப்பட வேண்டும்) தபம் செய்தான்.
38. இரண்டாம் மாதம் ஆறு நாள்களுக்கு ஒருமுறை, இயற்கையான மூலிகைகளை மட்டும் உண்டு, அதிலும் காய்ந்த சருகுகளை உண்டு, விஷ்ணுவை ஆராதனம் செய்து, தவம் இருந்தான்.
39. மூன்றாம் மாதம் ஓன்பது நாள்களுக்கு ஒருமுறை தீர்த்தம் மாத்திரம் உட்கொண்டு அமைதியாக உத்தம சுலோகனான பகவானைக் குறித்து தவம் இருந்தான்.
40. நான்காம் மாதம் பன்னிரண்டு நாள்களுக்கு ஒருமுறை காற்றை மாத்திரம் உணவாகக் கொண்டு, பகவானைத் தியானித்தவனாய்த் தவம் செய்தான்.
41. அதன் பிறகு அவன் நாமம் ஒன்றையே ஐபிப்பவனாய் ஒற்றைக் காலில் மரம் போல், மலைபோல் எல்லாவற்றினின்றும் மனதை அடக்கி தபம் செய்தான்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீமத் தேவி பாகவதம்

பி.ஆர்.கண்ணன்

ஸ்ரீமத் தேவி பாகவதம் வேதவ்யாஸ பகவான் அருளியுள்ள 18 மஹாபுராணங்களில் மிக ஸ்ரேஷ்டமானது; ஆதிபராசக்தி யின் மஹிமை, லீலைகள், கருணை, மனித தர்மங்கள், மந்திரசக்திகள் முதலிய பல மனிதவாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான விஷயங்களுக்கு இந்நூல் அறிய பொக்கிஷமாகும். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தைப் போலவே, இந்த கிரந்தமும் 12 ஸ்கந்தங்கள், 18000 ஸ்லோகங்கள் கொண்ட பெரிய புராணமாகும். ஸ்ரீமத் தேவி பாகவத மாஹாத்மியம் ஸ்காந்த புராணத்தில் மிக அழகாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாஹாத்மியம், ஸ்ரீமத் தேவிபாகவத புராணம் ஆகியவற்றின்சில முக்கியமான அம்சங்களை இக்கட்டுரைத் தொடரின் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முயலுவோம்.

ஸ்ரீமத் தேவி பாகவத மாஹாத்மியம்

முன்னுரை

ஸ்ரீஸ்காந்த புராணம், மானஸ கண்டத்தில் ஜிந்து அத்தியாயங்களில் ஸ்ரீ தேவி பாகவத மாஹாத்மியம் வெகு அழகாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. நெமிசாரணியத்தில் சௌனகர் முதலான மஹரிஷிகளின் பிரார்த்தனையின்பேரில் தீர்க்கஸத்ரத்தின் மத்தியில் ஸ-அத பெளராணிகர் இதனை எடுத்துரைக்கிறார். முதல் ஸ்லோகத்திலேயே அம்பாள் பிரார்த்தனை வெகு அர்த்தபுஷ்டியுடன் அமைந்துள்ளது.

‘ஸ்ருஷ்டெள யா ஸர்கருபாஜகதவநவிதெள பாலின் யாச ரெளத்ரீ
ஸம்ஹாரே சாபி யஸ்யாஜததிதமகிலம் க்ரீடநம் யாபராக்யாந
ப??யந்தீ மத்யமாதோததநு பகவதீ வைகரீவர்ணருபா
ஸாஸ்மத்வாசம் ப்ரஸந்நா விதிஹரிகிரி? ராதிதாலங்கரோது நந1நந’

‘எந்த பராசக்தி ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் மூன்றையும் அந்தந்த காலங்களில் அந்தந்த சக்திகளாக ரூபமெடுத்து இயற்றுகிறானோ, எந்த தேவிக்கு இந்த ஜகத் முழுவதும் லீலாஸ்தலமாக உள்ளதோ, எந்த தேவி பரா, பஸ்யந்தி, மத்யமா, வைகரி என்கிற நான்கு நிலைகளில் சப்தத்தின் காரணசக்தியாக மிளிர்கிறானோ, எந்த தேவி பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகியோரால் ஆராதிக்கப்படுகிறானோ, அந்த ஆதிபராசக்தி சந்தோஷித்து என் வாக்கினை அலங்கரிக்கட்டும். ‘நம் சரீரத்தில் சப்தம் நாபியில் பராவாக ஆரம்பித்து, பஸ்யந்தி, மத்யமா என்ற இரு நிலைகளில் வளர்ந்து, முகத்தில் வைகரீ என்கிற, செவிக்கு எட்டும் நிலையை அடைவது அம்பாளின் கிருபையேதான்.

ஸமதர் சொல்கிறார்: ஸ்ரீமத் தேவி பாகவதம் எல்லா சாஸ்திரங்களுடைய ஸாரம்; முட்கள் நிறைந்த பாபக்காட்டிற்கு கோடாரி; எல்லா மனக்லேசங்களையும் நீக்கும் மாமருந்து. ராஜா பரீஷ்வி பிராம்மண சாபத்தினால் ஏழே நாட்களில் தகஷக ஸர்ப்பத்தினால் தீண்டப்பட்டு, துர்மரணம் அடைந்து துர்கதியில் கிடந்தபோது, அவனுடைய புத்திரன் ஐனமேஜயன், ஸாக்ஷாத் வேத வியாஸ பகவானின் முகாரவிந்தம் மூலமாக இந்த திவ்வியமான தேவி பாகவதத்தினை சிரவணம் செய்தான். அவருடைய உபதேசப்படி, சரத் நவராத்திரியில் விசேஷ தேவி யக்ஞம் செய்து, தேவி பாகவத சிரவணம் செய்து, தன் பிதாவான பரீஷ்வித்தை ஸத்கதியில் சேர்த்து, ஸாக்ஷாத் மணித்வீபத்தில், பராசக்தியின் பாதாரவிந்தத்தில் அடைக்கலம் கிடைக்குமாறு செய்தான். இதைவிட வேறு பெருமை தேவி பாகவதத்திற்கு சொல்லவும் வேண்டுமோ?

தர்மம், அர்த்தம் (பொருள்), காமம், மோகஷம் என்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் வழங்கவல்லது இம்மஹாபுராணம். அம்ருதபானம் செய்தால், செய்த ஒருவனே கிழுத்தனமில்லாத நீண்ட வாழ்க்கை கிடைக்கப் பெறுவான்; ஆனால் தேவி பாகவதத்தினை பக்தி சிரத்தையுடன் சிரவணம் செய்தால், அவனுடைய குலமே அந்த அம்ருதப் பயனைப் பெறுவார். ஒரு ஸ்லோகமோ, அரை ஸ்லோகமோ பக்தியுடன் பாராயணம் செய்பவனிடம் தேவி ப்ரீதியடைகிறாள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கிடைத்தல்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் த்வாரகையில் அரசாட்சி செய்யுங்காலையில், அங்கு போஜவம்சத்தை சேர்ந்த ஸத்ராஜித் என்பவன் கடுமையான ஆராதனையின் மூலம் ஸ-அரியபகவானை மகிழ்வித்து, ஸ-அரியலோகத்திற்கே சென்று, அவரிடமிருந்து ஸ்யமந்தகமணி என்ற விலைமதிப்பற்ற திவ்விய மணியினைப் பெற்றான். ஒவ்வொரு நாளும் எட்டுபாரம் தங்கம் தரக்கூடிய விசேஷ சக்தியுள்ள மணி அது. ஒருசமயம் கிருஷ்ணர் அவனிடம் விலைமதிப்பற்ற அந்தமணி ராஜாவிடம் இருப்பதே உசிதம், நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும் என்று சொன்னதை, அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. பிறகு ஒருநாள், ஸத்ராஜித்தின் தம்பி ப்ரஸேனன் என்பவன் தன் கழுத்தில் அந்த மணியைக் கட்டிக்கொண்டு, காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்றான். வெகு நாட்களாகியும் அவன் திரும்பி வராததால், ஸத்ராஜித் கவலைகொண்டு, மணிக்காகவே யாரோ அவனைக் கொன்றிருக்க வேண்டும் என்றும், கிருஷ்ணரே அதற்குக் காரணம் என்றும் நினைத்தான். இந்த விஷயம் வதந்தியாக ஊர்முழுவதும் பரவி, கிருஷ்ணருக்கு கெட்ட பெயர் கிட்டவே, கிருஷ்ணர் அந்த அவப்பெயரைத் துடைக்க எண்ணி, ஒரு நாள் த்வாரகை மக்கஞானன் காட்டிற்குச் சென்றார். காட்டில் ப்ரஸேனன் சவத்தையும், ரத்தச்சவடை வைத்து அதைப்பின்பற்றி, ஒரு குகையை அடைந்து, குகைக்குள் தற்செயலாக ஜாம்பவானிடம் மணி இருந்தமையால் அவருடன் யுத்தம் செய்ய நேர்ந்தது. யுத்தம் 21 நாள் இரவு பகலாகத் தொடர்ந்தது. 12 நாள் வெளியில் காத்திருந்த த்வாரகை ஜனங்கள், நகர் திரும்பினர். வஸ-தேவரிடம் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லவே, எல்லோரும் கிருஷ்ணரைப் பற்றிய பெரும் கவலைக்குள்ளாயினர். அப்போது நாரதர் வந்து, வஸ-தேவரை நவராத்திரி விதானமாக ஸ்ரீ தேவி பாகவத்தை சிரவணம் செய்து, தேவி பூஜை செய்யுமாறு கூறினார். நாரதர் தேவியின் மஹிமையைச் சொல்லும்போது,

**ஸம்ஸாரபம்தஹேதுர்யா ஸைவ முக்திப்ரதாயிநீ ।
ஸா வித்யா பரமா தேவீ ஸைவ ஸர்வேஸ்வரேஸ்வரீ ॥**

‘ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு தேவியே காரணம்; அதனின்று விடுபடுவதற்கும் தேவியையே சரணடையவேண்டும். தேவியே எல்லா வித்யைகளுக்கும் மூலம்; அவளே ஈஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரி. ‘என்றார்.

வஸ-தேவர் இதனை வெகுவாகக் கொண்டாடி, கிருஷ்ணர் பிறந்ததே தேவியின் அனுக்ரகத்தினால் தான் என்று நினைவு கூர்ந்து வெகு சந்தோஷித்தார். அதாவது,

சிறைச்சாலையில் தான் இருந்தபோது, கம்ஸனால் ஆறு குழந்தைகள் மரணமெய்யவே, மிகுந்த துக்கப்பட்டு, கர்க மஹரிஷியை சிறைச்சாலைக்கு வரச்சொன்னார் வஸாதேவர். மஹரிஷி வந்து, தேவியை பிரார்த்திக்குமாறு உபதேசிக்க, தான் சிறைச்சாலையில் இருப்பதனால் மஹரிஷியையே தன் சார்பில் தேவியை ஆராதிக்குமாறு வஸாதேவர் வேண்டிக் கொண்டார். கர்க மஹரிஷி அவ்வாறே விந்தியமலைக்குச் சென்று விந்தியவாஸினியை வெகுவாக பூஜித்தார். அம்பாள் அசரீரியாக மஹரிஷியிடம், 'நான் சந்தோஷமடைந்தேன். பூபாரத்தைக் குறைக்க விஷ்ணுவானவர் என் பிரேரணையினால் வஸாதேவர் புத்திரனாக அவதரிக்கும் காலம் நெருங்கிவிட்டது. அக்குழந்தையை வஸாதேவர் கம்ஸனிடம் உள்ளபயத்தினால் கோகுலம் சென்று யசோதையிடம் விடுவார். யசோதையின்பெண் குழந்தையைக் கொண்டு வருவார். கம்ஸனிடமிருந்து தப்பும் அக்குழந்தை என்னுடைய அம்சமாக இருப்பாள்.' என்று அருளினாள். கர்கரும் வஸாதேவரிடம் சொல்லி தேவியின் கருணையை வியந்தனர். இந்த பழைய கதையை நினைவிற்கொண்டு மகிழ்ந்த வஸாதேவர், இப்போது நாரத மஹரிஷியையே குருவாகக் கொண்டு பூஜீதேவி பாகவத சிரவணம், தேவி யக்ஞும் எல்லாம் விதானப்படி உடனேயே செய்தார்.

ஆங்கு குகையில் யுத்தம் 21 நாள் (வியாஸர் மூன்று நவராத்திரி காலம் என்று தேவியுடன் இணைத்து வர்ணிக்கிறார்) கிருஷ்ணர் ஜாம்பவானுடன் யுத்தம் செய்தார். அப்போது திடீரென ஜாம்பவான் கிருஷ்ணரை ராமராகவே பார்த்து வருந்தி அவர் காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டு, ஸ்யமந்தகமணியை கிருஷ்ணரிடம் ஒப்படைத்தார். கூடவே, தன் பெண் ஜாம்பவதியை கிருஷ்ணருக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தார். வஸாதேவர் தேவி யக்ஞத்தை பூர்த்தி செய்து கடைசி நாளாகிய ஒன்பதாவது நாளன்று, பிராம்மனை போஜனம், தக்ஷிணை எல்லாம் வழங்கிய அதே கஷணத்தில், கிருஷ்ணர், மணியுடனும், ஜாம்பவதியுடனும் உள்ளே நுழைந்தார். எல்லோருடைய சந்தோஷத்திற்கும் அளவேயில்லை. தேவிபாகவத சிரவணத்தின் பயனாக, வஸாதேவருக்கு கிருஷ்ணர் இரண்டாம் தடவையாக கிடைத்தார். தேவி உபாஸனையின் மூலமாகவே வஸாதேவருக்கு கிருஷ்ணர் திரும்பவும் இப்போது கிடைத்தார் என்பதை பூஜீமத் பாகவதமும் நன்றாகவே தெரிவிக்கிறது. இது விசேஷமான விஷயம்.

(வளரும்)

மகா பெரியவாளின் நினைவு மஞ்சாி 17

முல்லைவாசல் கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள்

பெருந்தலைவர் காமராஜர் சந்திப்பு

ஒரு நாள் ஸ்ரீகாமராஜர்டமிருந்து எனக்கு (அரக்கோணம் ராஜகோபால்) அழைப்பு வந்தது. நாம் பெரியவங்களைப் பார்க்க போகணும் ஏற்பாடு பண்ணுங்க” என்றார். பெரியவா அப்போது கலவையில் முகாமிட்டிருந்தார்கள். அவரிடம் சொல்லாமலேயே சிஷ்யர்களிடம் சொல்லிவிட்டு தலைவரை அழைத்து வர சென்றேன்.

அவரும் காரில் என்னையும் ஏற்றிக்கொண்டு சாயங்காலம் தாண்டி கலவைக்குச் சென்றோம். அவர் தங்கியிருந்த இடத்தில் வெளிச்சம் இல்லாதிருந்ததால் பெட்ரோமாக்ஸ் ஒளி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருந்தது.

காரிலிருந்து இறங்கிய தலைவர் பூ பழங்களை எடுத்து கொண்டு இறங்கி “எப்போதோ வந்துருக்கணும் இப்பதான் நேரம் கிடைச்சது” என்று கூறியபடி சாஷ்டங்கமாக வணங்கினார். பவ்யமாக எழுந்து நின்றவரை பெரியவா உற்றுப் பார்த்தார். இவரும் அவரை உற்றுப் பார்த்தார். கொஞ்சம் சிரமம் இருப்பதாகக் கருதி பெரியவா ஒரு ஸ்டூலின் மீது எழுந்து நின்று தலைவரை ஆசீர்வதித்தார். தலைவரும் அமைதியாக நின்று அவரை தர்சித்தார். பெரியவா ஞமவர் கொணர்ந்த பொருள்களைத் தொட்டு ஆசீர்வத்தித்து அனுப்பினார்.

தனக்கு பெரியவா தந்த பூபழங்களைத் தன்னுடனேயே வைத்துக் கொண்டு பின்காரில் ஏறப்போன என்னைத் தன்னுடனேயே வரச் சொன்னார். கார் போய்க் கொண்டிருக்கையில் சிறிது நேரம் மௌனத்துக்குப் பின் ஏன் ராஜகோபால் இன்னிக்கு இப்படி ஒரு அதிசய மனிதரை சந்திப்பேன்னு நினைக்கவேயில்லை. எப்பவோ வந்தருக்கணும். மெலிஞ்ச உருவம். வசீகரமான தோற்றம் னேன், கண்லதான் எவ்வோ ப்ரகாசம்னேன். இப்படி கல்பனகூட பண்ணதில்ல. என்று

புகழ்ந்து கொண்டே வந்தார். வேலூரில் தங்கினோம். காலை சிற்றுண்டி முடித்தவுடன் அருகில் இருந்த ஒருவர் பக்கத்தில் ஒரு சாமியார் இருக்கிறார், பார்க்கபோலாமா என்று தலைவரைக் கேட்டார். விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்ட காமராஜ் பெரிவரைப்பற்றித் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த நூல்களின் பெயர்களைச் சொல்லி “இதெல்லாம் கேட்ருக்கயா? படிச்ருக்கயா தெரியுமா? இதெல்லாம் எழுதியிருக்கவங்க தமிழ் நாட்டுக்காரங்கள் இல்ல, சங்கராசார்யருக்கு வேண்டப்பட்டவனுகளுமில்ல. படிச்சப் பார்த்தயானா சங்கராசார்யருக்கும் சாமியாருக்கும் வித்யாசம் தெரியும்னன். துறவின்னாசங்கராசார்யர்தான்துறவிஅப்பண்பேன்” (இன்னும் சில விவரங்களைக் கூறி) என்று ஒரு குட்டி ப்ரசங்கமே செய்து விட்டார். பெரியவாளைப்பற்றி இவ்வளவு நூல்களைப் படித்திருப்பார் என்று நான் எண்ணவேயில்லை. ஆசார்யரின் பெருமைகளை நானும் அன்று தலைவர் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன்.

குருவும் கடவுளும் பக்கத்தில் நிற்கையில் யாருக்கு முதல் வந்தனம்?

குருவுக்குத்தான். கடவுளை அடைய வழி காண்பித்தவர் அவர்

க்ரந்தங்கள் அனேகம் உண்டு. அவைகளைப் படித்தவர்களும் நிறைய பேர். பாண்டித்யம் அதுவா? இல்லை “அன்பு” இதைப்படித்தவனே பண்டிதன் களிமண் குயவனிடம் சொல்லியது “என்னைச் சமைக்கிறாய். உன்னை நான் சமைக்கிற நானும் வரும்.” மரம் வெட்டியிடம் மரம் சொல்லியது” என்னை எரிக்கிறாய், உன்னை நான் எரிக்கும் நானும் வரும்.”

இது அன்பின் வீடு, அத்தையின் வீடல்ல. உன் அஹங்காரத்தை விட்டு உள்ளே வா. அப்போதுதான் இங்கு உட்கார உனக்குத்தகுதி உண்டு.

துக்கத்தில்தான் கடவுள் நினைப்பு. ஸ-கத்தில் இல்லை. சுகத்திலும் அவன் நினைப்பு இருந்தால் துக்கமேது?

கபீர் சொல்லுகிறான் நாம் பிறக்கும் போது அழுகிறோம். உலகம் மகிழ்கிறது. அவ்வுலகம் சிரிக்காதவாறு வாழ்க்கையை நடத்து.

தோஷமெங்கே? தோஷமேங்கே என்று தேடி னேன். அங்கிமில்லை இங்குமில்லை. என்னில் தேடி னேன்.
என்னைவிட தோஷமுள்ளவன் இல்லை என்றறிந்தேன்.

புராணத் திறை

காஞ்சி வாதுவாலன்

வினாயாட்டு வினாயானது

சர்யாதி எனும் அரசன் இருந்தான். வைவஸ்வதனின் மகன். அழகாக இருந்தான். அழகாகவும் அரசாண்டான். அவனுக்கு ஸாகன்யா எனும் ஸெளந்தர்யம் நிரம்பிய பெண் இருந்தாள். நகரத்தின் அருகில் ஒரு ரம்யமான வனப்பறதேசம் அதில் தெள்ளத் தெளிந்த மானஸம் எனும் ஏரி. அருகிலேயே தாமரைத்தடாகம். அங்கேயே ஓர் ஆஸ்ரமம். அமைதியான சூழ்நிலை. அம்பாளின் சரணகமலாலயத்தை மனதிலிருத்தி ச்யவனர் எனும் ரிஷிபுங்கவர் அங்கே தவம் இயற்றி வந்தார். எத்தனை வருடங்கள் தெரியாது.

செடி கொடிகள் அவரை மூட அவரைச்சுற்றி புற்று ஒன்று வளர்ந்து விட்டது. வெளியிலிருந்து பார்த்தால் அவருடைய கண்கள் இரண்டு நகஷத்ரமாய் ஜோலித்தன. ஒரு நாள் வனத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க தன் மகனுடனும் பரிவாரங்களுடனும் அரசன் ச்யவனின் ஆஸ்ரமத்தினருகில் போய் கொண்டிருந்தான். அந்த ஆச்ரமத்தில் அவன் இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்த போது சுகன்யா ஆஸ்ரமத்தைச் சுற்றிவர நினைத்தாள்.

எழில் கொஞ்சம் ஆஸ்ரமத்தைப் பார்க்கையில் அவன் கோசரத்தில் அந்த ஸ்யவனர் இருந்த புற்று விழுந்தது. உள்ளே அவரது ஜ்வலிக்கும் கண்கள் அவளை அங்கு ஈர்த்தது. கிட்டே போனவன் குழந்தைதனமாக ஒரு தர்பைப்புல்லை எடுத்து புற்றின் த்வாரம் வழியாக அவரது விழிகளிரண்டையும் குத்திவிட்டாள். அவரது எச்சரிக்கையையும் மீறி அம்மாதிரி செய்துவிட்டாள். உடனேயே ஒரு திகில் அவளைப்பற்றிக்கொண்டது.

அதே சமயத்தில் அரசனையும் அவனது பரிவாரங்களையும் தாபம் தாக்கத் தொடங்கியது. அரசனுக்குப் புரியவில்லை. இவ்விடத்தில் ச்யவன் மகரிஷி தவம் இயற்றி வருகிறார். அவருடைய புனிதமான ஆஸ்ரமம் இது. அவருக்கு ஏதாவது இன்னல் உங்களால் ஏற்பட்டதா? அதனால் தான் நம் எல்லோருக்கும் இந்தத்திகில். உண்மையைக் கூறுங்கள் என்றான். பரிவாரத்தில் இருந்தவர்கள் தாங்கள் அப்பாவி, எந்த இன்னலும் செய்யவில்லை என்று நடுங்கிகொண்டே கூறினார். இதன் காரணத்தை அறிந்து கொண்ட சுகன்யா தான் வினாயாட்டாக செய்த கார்யத்தைக் கூறினாள். சர்யாதி மிகவும் மனம் நொந்து போனான்.

தன் சேவகர்களை அந்த புற்றை இடிக்கச் சொன்னான். அங்கே ச்யவன் இருக்கண்களிலும் குருதியுடன் வலியுடன் அமர்ந்திருந்தார். நடு நடுங்கிபோன அரசன் அவர்கால்களில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்க ரிஷி கூறுவார். “அரசனே உன் பெண்ணின் விளையாட்டுத்தனம் பறித்தது என் கண்ணே. பயம் வேண்டாம். இதற்காக நான் சபிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் என் கஷ்டத்தைப்பார். எனக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? உதவி செய்வதற்கு யாருமில்லாமல் இந்த குருடன் என்ன செய்யமுடியும் சொல்/” என் தவம் தொடர உன் பெண்ணே எனக்கு மணம் முடி, அவள் எனக்குப் பணிசெய்வாள் என்றார்.

இதைக் கேட்ட அரசன் அதிர்ச்சியில் உறைந்து போனான். சௌந்தர்யமே உருவில் வந்த ஸாகண்யா எங்கே வயதான குருட்டு ரிஷி எங்கே? எப்பேர்ப்பட்ட சாபம் ரிஷி இட்டாலும் நான்தாங்கி கொள்கிறேன். எக்காரணம் பற்றியும் அவருக்கு என் பெண்ணை மணம் முடியேன். இதுவே என் தீர்க்மான முடிவு என்று முடிவு செய்து அதை அவளிடமும் கூறினான். அவள் அவருடைய முடிவைக் கேட்டு நகைப்புடன் “தந்தையே நீங்கள் தவறான முடிவுக்கு வந்துள்ளீர்கள். நடப்பது நடக்கப்போகிறது. நான் செய்த தவறுக்குப் ப்ராயசித்தமாக என்னை மகிழ்வுடன் அவருக்கு மணம் முடியுங்கள்” என்றாள். இரண்டாவது அதிர்ச்சி அரசனுக்கு. மிகவும் நொந்த மனத்துடன் ச்யவனாரிடம் கூறி அவருக்கு அவளை மணம் முடித்து ஊர் திரும்பினான்.

(தொடரும்)

வேதாந்த ஸாரம்

ஸதானந்த் யோகிந்த்ரர்

வேங்கடகணபதி சர்மா

விகோப சக்தி விகோபசக்தி ஸ்து யதா ரஜ்ஜெள அஞ்யான

ஸ்வாவ்ருதரஜ்ஜெள ஸ்வசக்த்யா ஸர்பாதிக

உத்பாவயத்யேவம் அஞ்யானமபி ஸ்வாவ்ருத ஆத்மனி ஸ்வ

சக்த்யாகாசாதி ப்ரபஞ்சமுத்பாவயதி தாத்ருசம் ஸாமர்த்யம்ந

ததுக்தம் “விட்சேபசக்திர்லிங்காதி ப்ரம்மாண்டாந்தம் ஜகத்

ஸ்ருஜேத்’ இதி (வாக்ய ஸதா) 54

இல்லாததை இருப்பதுபோல் காட்டுவது விட்சேபம் எனப்படும். தன்னுள்ளே இருக்கும் அவித்யையினால் கயிறு பாம்பாகத் தோன்றுவது போல் ஜீவனின் அறியாமையால் ப்ரம்மனை மறைத்து ஆகாசம் முதல் ப்ரபன்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறது. காட்டுகிறது.

சக்தித்வயவதஞ்யானோபஹிதம் சைதன்யம் ஸ்வப்ரதானதயா நிமித்தம் ஸவ உபாதி ப்ரதானதயா உபாபாதானம் ச பவதி ॥ 55

சத்த சைதன்யம் மேற்சொன்ன (ஆவரண விட்சேப) சக்திகளால் தன் நிலையில் நிமித்த காரணமாகவும் உபாதி நிலையில் உபாதான காரணமாகவும் இருக்கிறது.

யதா லுதா தந்துகார்யம் ப்ரதி ஸ்வப்ரதானதயா நிமித்தம் ஸ்வசரீர ப்ரதானதயா உபாதானம் ச பவதி ॥ 56

சான்று எப்படி சிலந்தி அதன் நிலையில் அதன் வலைக்கு நிமித்த காரணமோ அதனுடைய உடல் நிலையில் உபாதான காரணமாகிறது.(குயவன் நிமித்த காரணம் மன் உபாதான காரணம்)

தம:ப்ரதானவிட்சேப சக்திமத் அஞ்யான உபஹித சைதன்யாத் ஆகாசத் வாயு; வாயோ: அக்னி:அக்ணே: ஆப:அத்பய:ப்ருத்வீ

ச உத்பத்யதே “ஏதஸ்மாத் ஆத்மன: ஆகாஸ ஸம்புத: (தைத்ரியம்)
இத்யாதி ஸ்ருதே: 57

கைதன்யத்தில் அவித்தையின் விட்சேபசக்தி தமஸாதிக்யத்தால் ஆகாசம் அதிலிருந்து வாயு, அதிலிருந்து அக்னி, அதிலிருந்து நீர், அதிலிருந்து ப்ருத்வீ, என்று கல்பிக்கப்படுகிறது. தைத்ரீயமும் இதை உறுதிப்படுத்தும்.

**தேவாஜாட்யாதிக்ய தர்சனாத் தம:ப்ரதான்யம் தத் காரணஸ்ய
ததானீம் ஸத்வரஜஸ்தமாம்லி காரணகுணப்ரக்ரமேண தேவா**

ஆகாசாதீஷா உத்பத்யதே ॥ 58

அவைகளுள் தமஸ் அதிகம் இருப்பதால் அவைகளின் காரணங்களும் தமஸாதிக்யம் பெற்றிருக்க வேண்டும். காரணத்தில் உள்ள குணங்கள் கார்யத்தில் இருக்கும் எனும் விதியை ஒட்டிஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் குணங்கள் உண்டாகின்றன.

ஏதான்யேவ ஸாக்ஷமபூதானி தன்மாத்ராண்யபஞ்சீக்ருதானி ச உச்யதே ॥ 59

இவைகளே நுண்ணுடல்கள் என்றும் தன்மாத்ரைகள் என்றும் அபஞ்சீக்ருதங்கள் (ஐந்து பூதங்களாக பரிணமிக்கவில்லை) என்று சொல்லப்படும்.

எதேப்ய:ஸாக்ஷமசர்ரானி ஸ்தாலபூதானி ச உத்பத்யதே ॥ 60

இந்த ஸாக்ஷம பூதத்திலிருந்து ஸாக்ஷம சர்ரங்களும் ஸ்தால பூதங்களும் உண்டாகின்றன.

(தொடரும்)

ருத்ர கீதை

சின்னவன்

இதம் ஜபத பத்ரம் வோ விசுத்தா ந்ருப நந்தனா:
ஸ்வதர்மம்னுதிஷ்டந்தோ பகவத்யர்பிதாசயா: ॥ 1

அரசகுமாரர்களே புனிதமானவர்களாய் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறவர்களாய்
பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தி இந்த கீதத்தை ஜபியுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம்
உண்டாகுக.

தமேவாத்மானமாத்மஸ்தம் ஸர்வபூதேஷா அவஸ்திதம்
பூஜயத்வம் க்ருணந்தச்ச த்யாயந்தச்ச அஸக்ருத் தம் ஹரிம் ॥ 2

எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் உள்ளவரும் ஆத்ம ஸ்வரூபமான வருமான இந்த
ஹரியைதுதிப்பவர்களாயும் த்யானம் செய்பவர்களாயும் இடைவிடாது பூஜியுங்கள்.

யோகாதேசமுபாஸாத்ய தாரயந்தோ முனிவ்ரதா:
ஸமாஹிதநிய: ஸர்வ ஏததப்யாஸதாத்ருதா: ॥ 3

முனிவர்களின் வரதம் கொண்டவர்களாய் யோக மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டு மன
ஒருமையுடன் எல்லாரும் ஊக்கமாக இந்த கீதத்தை பயிலுங்கள்.

இதமாஹு புராஸ்மாகம் பகவான் விஸ்வஸ்ருக்பதி:
ப்ருக்வாத்தீனாம் ஆத்மஜானாம் ஸிஸ்ருஷா: ஸம்ஸிஸ்ருக்ஷதாம் ॥ 4

முன்பு ப்ரம்மா படைக்க விரும்பிய காலத்தில் படைக்க விரும்பிய ப்ருகு முதலிய
எங்களுக்கு இந்த கீதத்தைக் கூறினார்.

தே வயம் நோதிதா: சர்வே ப்ரஜாஸர்கே ப்ரஜேஸ்வர:
அனேன த்வஸ்ததமஸ: ஸிஸ்ருக்ஷமோ விவிதா: ப்ரஜா: ॥ 5

ப்ரஜைகளைப் படைக்க ஏவப்பட்ட அந்த ப்ரஜாபதியான நாங்கள் எல்லாரும் இந்த
கீதத்தினால் அவித்தை நீங்கினவர்களாய் பல விதமான ப்ரஜைகளைப் படைக்க முன்
வந்துள்ளோம்.

அகேதம் நித்யதா யுக்தோ ஜபன்னவஹித:புமான்
அசிராஸ்ரேய ஆப்னோதி வாஸாதேவ பராயண: ॥ 6

பகவானிடம் பக்தியுள்ளவன் ஒருவன் மன ஒருமையுடன் தினமும் இக்கீத்த்தை ஐபித்து விரைவில் மேன்மை அடைகிறான்.

**ஸ்ரேயாஸாமிஹு ஸர்வேஷாம் ஞ்யானம் நிஸ்ரேயஸம் பரம்
ஸ்கம் தரதி துஷ்பாரம் ஞ்யானனெளார்வ்யஸனார்ணவம் ॥ 2**

இங்கு எல்ல மேன்மைகளுக்கும் அறிவு மேன்மையாக உள்ளது. ஞானம் என்னும் ஒடத்தைக் கருவியாகக் கொண்டவன்தான்ட முடியாததுயரக்கடலை சுகமாக தாண்டி விடுகிறான்.

**ய இமம் ஸ்ரத்தயா யுக்தோ மத்கீதம் பகவத்ஸ்தவம்
அதீயானோ துராராத்யம் ஹரிமாராதயத்யஸௌ ॥ 3**

எவன் என்னால் பாடப்பட்ட இக் கீத்த்தை ஸ்ரத்தையுடன் ஐபிக்கிறானோ இவன் எளிதில் ஆராதிக்க முடியாத பகவானைத்ருப்திபடுத்துகிறான்.

**விந்ததே புருஷோழுஷ்மாத் யத்யதிச்சதி அஸ்த்வரம்
மத்கீதகீதாத் ஸூப்ரித்தஸ்ரேயஸாம் ஏகவல்லபாத் ॥ 4**

அம்மனிதன் எனது கீத்த்தைப் பாடுவதன் மூலம் மிகவும் த்ருப்தியடைந்தவரும் மேன்மைகளை அளிக்க வல்லவரும் இவரிடமிருந்து இச்சிப்பதையெல்லாம் ஸ்திரமாகப் பெறுகிறான்.

**இதம் ய: கல்ப உத்தாய ப்ராஞ்சலி:ஸ்ரத்தயான்வித:
ஸ்ருநுயாத் ஸ்ராவயேத் மர்த்யோ முச்யதே கர்மபந்தனை: ॥ 5**

எவன் காலையில் ப்ராஞ்சலியாக ஸ்ரத்தையுடன் இதைக் கேட்பானோ கேட்கச் செய்வானோ அவன் கர்ம பந்தங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான்.

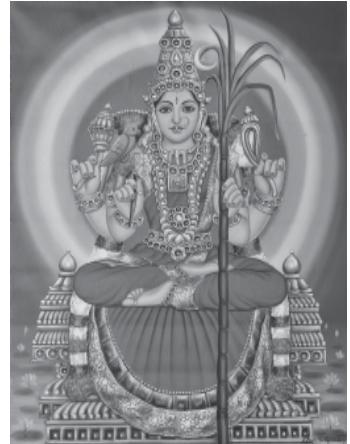
**கீதம் மமேதம் நரதேவநந்தனா: பரஸ்ய பும்ஸ:பரமாத்மனஸ்தவம்
ஐபந்த ஏகாக்ரதியஸ்தபோ மஹச்சாரத்வமந்தே தத ஆபஸ்யதே ஈப்லிதம் ॥ 6**

அரச குமாரர்களே என்னால் கூறப்பட்ட இக்கீத்த்தை ஏகாக்ர மனதுடன் ஐபித்துக் கொண்டு தவம் செய்யுங்கள். அதன் முடிவில் மன விருப்பத்தை அடைவீர்கள். மேற்சொன்ன ஸ்லோகங்களை ருத்ர பகவான் பலஸ்ருதியாக வெளியிடுகிறார். (ஸ்ரீமத்பாகவதம் 4ஆம் ஸ்கந்தம்)

(நிறைந்தது)

த்ரிபுரஸ்ந்தரீ வேத பாதஸ்தவம்

நவ நீபவனீ வாஸலால ஸோத்தர மானஸே
ஸ்ருங்கார தேவதே மாத: ஸ்ரீயம் வாஸய மே குலே ॥
புத்தெழில் கொண்ட கடம்ப வனத்தில் வாசம் செய்வதில்
விழைவு கொண்ட உயர் மனத்தினாலே அழகுத் தெய்வமே
என் குலத்தில் செல்வம் தங்கச் செய்வாயாக.

பக்த்யா அபக்த்யா வா அபீத்யாவாஸான
ஸ்ருத்யா ஸ்துத்யா சைத்யா ஸ்தோதி யஸ்த்வாம்
தஸ்ய க்ஷிப்ரம் த்வத் ப்ரஸாதேன மாத:
ஸத்யா ஸந்து யஜமனஸ்ய காமா: ॥ 102

தாயே எவன் பக்தியுடனோ பக்தியில்லாமலோ கடைசி காலத்திலும் கேட்டு
இத்துதியினால் உன்னை ஆராதிக்கிறானோ அவனுக்கு சீக்ரமே எல்லா
விருப்பங்களும் நிறைவேற்றட்டும்.

பாலிசேன மயா ப்ரோக்தமபி வாத்ஸல்ய சாலினா
ஆன்னதமாதி தம்பத்யோரிமா வர்தந்து வாங்கிர: ॥ 103
பாலகனான என்னால் பாடப் பெற்றாலும் இத்துதி வாத்ஸல்யம் நிறைந்தவர்களான
ஆதிதம்பதிகளின் ஆனந்தத்தை வளர்க்கட்டும்.

மாதுரீ ஸௌரபவாஸ சபா ஸாயகதாரினீம்
தேவீம் த்யாயன் படேதத் ஸர்வகாமாரத ஸித்தயே ॥ 104

இனிமையானதும் நறுமணமுள்ளதுமான ஆடையலங்காரமுள்ளவரும், வில்லும்
அம்பும் தரித்தவருமான தேவியை த்யானித்து எல்லா விருப்பங்களும்
நிறைவேறுவதற்காக இத்துதியைப் படிக்க வேண்டும்.

ஸ்தோத்ரமேதத் ப்ரஜபதஸ்ய த்ரிபுரஸ்ந்தரீ
அனுத்வீக்ஷய பயாத் தூரம் ம்ருத்யுர்தாவதி பங்ஜம: ॥ 105

உன்னைப் பற்றிய இத்துதியை நன்றாக ஐபிப்பவரை ஏறெடுத்தும் பாராமல் பன்சமனான யமன் ஒடிவிடுகிறான்.

**ய: படதி ஸ்துதிமேதாம் வித்யாவந்தம் த்மம்ப தனவந்தம்
குரு தேவி யசஸ்வந்தம் வர்சஸ்வந்தம் மனுஷ்யேஷா ॥ 106**

தேவி இத்துதியை எவன் படிக்கிறானோ அவனை மனிதர்களுள் கல்விமானாகவும் தனவானாகவும், புகழுடையவனாகவும், ஒளி உடையவனாகவும் செய்.

யே ஸ்ருண்வந்தி ஸ்துதிமிமாம் தவ தேவ்யனஸுயகா:

தேப்யோ தேஹி ஸ்ரீயம் வித்யாழுத்வர்சஸம் உத்தானுபலம் ॥ 107

ஊக்கமுடன் எவன் இத்துதியை கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு செல்வம், கல்வி, தேஜஸ், உடல் வலிமை இவைகளை அளிப்பாயாக.

த்வாமேவாஹம் ஸ்தோமி நித்யம் ப்ரஜீனாமி
ஸ்ரீவித்யே சாம் வச்மி ஸன்சிந்தயாமி
அத்யாஸ்தே யா விஸ்வமாதா விராஜோ
ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் விசுத்தம் ॥ 108

களங்கமற்ற இதய புண்டரீகத்தில் குடிகொண்டு எந்ததேவி ப்ரகாசிக்கிறானோ அந்த ஸ்ரீவித்யாவையே நான் என்றும் துதிக்கிறேன், வணங்குகிறேன், பேசுகிறேன், நினைக்கிறேன்.

**சங்கரேண ரசிதம் ஸ்தவோத்தமம் ய;படேத்ஜகதி பக்திமான் நர:
தஸ்ய ஸித்திரதுலா பவேத் த்ருவா ஸாந்தரீ ச ஸததம் ப்ரஸித்தி: ।**

சங்கரரால் பாடப்பெற்ற இத்துதியை எவன் படிக்கிறானோ அவனுக்கு நிச்சயமானதும் ஒப்புயர்வில்லாததுமான ஸித்திகள் கைவசமாகும். தேவி த்ரிபுரஸாந்தரியும் அருள்வாள்.

**யத்ரைவ யத்ரைவ மனோமதீயம் தத்ரைவ தத்ரைவ தவ ஸ்வரூபம்
யத்ரைவ யத்ரைவ சிரோமதீயம் தத்ரைவ தத்ரைவ பதத்தவயம் தே ॥**

எந்தெந்த இடத்தில் என் மனமுள்ளதோ அங்கெல்லாம் உன்ஸ்வரூபம், எங்கெல்லாம் என்தலை உள்ளதோ அங்கெல்லாம் உன்னுடைய இணையடிகள்.

(நிறைந்தது)

பித்திரார்ஜிதீஸ்

அல்பஸ்ருதன்

வணங்கும் சட்டங்கள்

ஜெபெருக்கம் உலக
ஜெத்தொகை தினந்தினம்
கூடுகிறது. ஜெம் பெருக
ஊர்களும் கூடுகின்றன.
முன்னமேயே புதிய
ஊர்களுக்குப் பெயர் கொடுக்க
முடியாமல் தென்காசி,
வடமதுரை என்று
பெயரிட்டனர். அரசியல்
தலைவர்கள் பெயரையும்
வைத்து விடுகிறோம். முன்பு
அப்படி இல்லை. எந்த ஊரிலும்
வானாளவிய கோபுரத்துடன்
கோயில்கள் இருக்கும். அதை
வைத்து ஊரை அறிவோம். இது
என்ன கோவில்?

இவைகளில்தான் எத்தனைவிதம். கன்னிமார் கோவில், அம்மன்கோவில் பிள்ளையார் கோவில், ஈஸ்வரன் கோவில், பெருமாள் கோவில் சாஸ்தா கோவில் தர்மராஜா கோவில், இப்படிப்பல கோவில்கள். மதில்மேல் உள்ள பொம்மையை வைத்தே சொல்லிவிடலாம் யார் கோவிலென்று. சிங்கமிருந்தால் தூர்கை, ரிஷபமிருந்தால் சிவன், கருடனிருந்தால் பெருமாள். இவைகளே அவர்களின் கொடியுமாகும்.

திருமேனி தீண்டுவோர் இக்கோவில்களில் பூஜை செய்வோரை பூஜாரி, பண்டாரம்

ஆதிசைவர், அனாதிவைஷணவர், பட்டாசார்யர் என்று அந்தந்த தெய்வத்தை ஓட்டி பேர்வைத்து அழைக்கிறோம். இவர்கள் தனிக்குலம். பிறருடன் கொள்வினை கொடுப்பினை இல்லாதவர்கள். தெய்வத்திருமேனி தீண்டுவதற்கு அவர்களுக்கு மட்டுமே உரிமை உண்டு.

தெய்வ வழிபாடு சட்டம் சக்தி பெருமாள், ஈஸ்வரன் என்று மூன்று விதமாக கடவுளை வழிபடுகிறோம். இப்படி வழிபடுவதற்கு நம் முன்னோர்கள் சட்டம் வகுத்துள்ளார்கள். அவைகளுக்கு ஆகமம் என்று பெயர். சக்தியாகமங்களுக்கு தந்தரம் என்றும் சிவன் ஆகமங்களுக்கு சைவாகமம் என்றும் விஷ்ணு ஆகமங்களுக்கு வைகளைப் பாஞ்சராத்ரம் என்றும் பெயர். ஒவ்வொன்றிலும் சாஸ்தரம், ஆலய அமைப்பு, அதில் உள்ள மூர்த்திலக்ஷணம் ப்ரதிஷ்டை பூஜை, உத்ஸவ விதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. தந்தரம் ஈஸ்வரன் 64 தந்தரங்களை உண்டு பண்ணினார். அவை ஐஹிகம் (உலக இன்பங்களைத் தருவன) ஆக இருப்பதால் மக்கள் மோக்ஷமடையாமல் போனார்கள். அம்மனை ஆராதிக்க மந்தரம், யந்தரம், மூர்த்தி என்று மூன்று அம்சங்கள் தேவை.

கன்னிபெண்களையும், தாயையும் மனிதன் வணங்கினான் என்பதற்கு சான்றாக கன்னிமார், அம்மன் பூஜை கிராமம் தோறும் நடைபெறுகிறது முத்ரா, மத்ஸ்யம், மாம்ஸம், மது, மைதுனம் இந்த ஐந்தைக்கொண்டு பூஜித்தல் வாமாசாரம் எனப்படும். ஆதிசங்கரர் தோன்றி இதைச்சீப்படுத்தி தச்சினைமார்க்மாக்கி ஸாத்விக ராஜராஜேஸ்வரி பூஜையாக மாற்றினார். இதற்கு ஸ்ரீவித்யை என்பர். பூஜை நடக்கும் யந்தரம் ஸ்ரீசக்ரமெனப்படும். மந்தரம் வேதமந்தரங்களே.

(தொடரும்)

மகாபாரத சுருக்கம்

பாரதக் கதையை மூலமட்டும் சுருக்கமாக இங்கே தருகிறோம்.
டாக்டர் வே. ராகவன் தொகுத்துத் தந்ததை தமிழில் மொழி பெயர்த்து
அளிக்கிறோம். மொழி பெயர்ப்பாளர் ஜயவிஜயா

தான் ஸம்ப்ராப்தான்ஸ்ததா வீரான் ஜக்கிரோ ந நரா: க்வசித் ।

பாண்டவர்கள் அங்கு இருந்தவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

யஞ்யசேனஸ்ய காமஸ்து பாண்டவாய கிரீடினே

தாஸ்யாமி க்ருஷ்ணாமிதி வை ந சைனம் விவ்ருணோதி ஸ: ॥

க்ருஷ்ணயை அர்ஜுனனுக்கு மணம் முடிக்க த்ருபதனுடைய விருப்பமாக
இருந்தது. ஆனால் அதை வெளியில் சொல்லவில்லை.

த்ருடம் தனுரதானம்ய காரயாமாஸ (பாரத)

யந்த்ரம் வைஹாயஸம் சாபி லக்ஷ்யம் ச கான்சனம் ॥

வளையாத வில்லின்நடுவில் திடமான குறியை உயரே வானத்தில் வைத்தான்.

இதம் ஸஜ்யம் தனு; க்ருத்வா ஸஜ்ஜேரேபிச்ச ஸாயகை:

அதீத்ய லக்ஷ்யம் யோ வேத்தா லப்த்வா மத்ஸாதாமிதி

இதி ஸ த்ருபதோ ராஜா ஸ்வய்வரமகோஷயத் ॥

யார் இந்த வில்லைல் நாண்பூட்டி அம்பினால் லக்ஷ்யத்தை அடிக்கிறானோ அவனுக்கு
என் மகளை மணம் முடிப்பேன்' என்று த்ருபதன் ஸ்வயம்வரத்தில் கோஷித்தான்

த்சஸ்ருத்வா பார்த்திவாச்ஸர்வே ஸமியுஸ்தத்ர (பாரத)

தூர்யோதனபுரோக்ச ஸகர்ன: குரவோ (ந்ரூப)

ப்ராம்மணாச்ச மஹாபாகா தேசேப்யச்ஸமுபாகமன் ॥

இதைக்கேட்ட அரசர்கள் அங்கே வந்தனர். கர்ணனுடன் தூர்யோதனனும் வந்தான்.

ப்ராம்மணர்களும் கிழார்களும் அங்கு குழுமினர்.

ப்ராம்மணனரேவ ஸஹிதா: பாண்டவாச்ஸமுபாவிசன் ॥

ப்ராமாணர்களுடன் பாண்டவர்களும் அங்கு வந்தனர்.

மஞ்சேஷா பரார்க்யெஷா பெளரஜனபதா ஜனா:

க்ருஷ்ணாதர்சனலிதயர்தம் ஸர்வடஹ்சமுபாவிசன் ॥

த்ரெளபதியை பார்க்க ஆவலுள்ளவர்களாய் மக்கள் அரங்கத்தின் சுற்றிலும் அமர்ந்திருந்தனர்.

மாலாம் ச ஸமுபாதாய காஞ்சனீம் ஸமலங்க்ருதாம்

அவதீரணா ததோ ரங்கம் த்ரெளபதீ (பரதர்ஷப) ॥

நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட பொன்மாலையுடன் த்ரெளபதீ அரங்கத்தில் ப்ரவேசித்தாள்.

தே அலங்க்ருதா; குண்டலினோ யுவான:

பர்ஸ்பரம் ஸ்பர்தயா ப்ரேக்ஷமாணா;

க்ருஷ்ணா மமைவேதி பாஷமாணா:

ந்ருபாஸ் ஸமுத்பேதுரதாஸனேப்ய:

அலங்காரத்துடன் வீற்றிருந்த அரசரகள் க்ருஷ்ணயைக் கண்டவுடன் இவள் எனக்குத்தான் எனக்குத்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆசனத்திலிருந்து எழுந்தனர்.

ததஸ்து தே ராஜைணா: க்ரமேண க்ருஷ்ணானிமித்தம் க்ருத விக்ரமாச்ச

ததகார்முகம் ஸம்ஹனனோபபன்னம் ஸஜ்யம் ந சேகுர்மனஸாபி கர்தும் ॥

அந்த அரசர்கள் க்ருஷ்ணயையின் பொருட்டு தங்கள் பராக்ரமங்களை வெளி கட்டின போதும் வில்லில் நானை மனதினால்கூட கூட்ட முடியவில்லை.

யதா நிவருத்தா ராஜானோ தனுஷ்சஸஜ்யகர்மண:

க்ருஷ்ணாம் ச மனஸா க்ருதவா ஜக்ருஹே சார்ஜானோ தனு: ॥

அவர்கள் அனைவரும் தோல்வியுற்று வந்த பின்னர் க்ருஷ்ணயை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு வில்லை அர்ஜூனன் எடுத்தான்.

ஸஜ்யம் ச சக்ரே நிமிஷாந்தரேண

விவ்யாத லக்ஷ்யம் நிபபாத தச்ச ।

இமைக்கும் நேரத்தில் அர்ஜூனன் வில்லில் நாண்பூட்டினான், இலக்கை அடித்தான், வீழ்த்தினான்.

வினாபி ஹாஸம் ஹஸதீவ க்ருஷ்ணா

பார்தஸ்ய வகஷஸ்யவிசங்கமானா

கஷிப்த்வா ஸ்ரஜம் பார்திவவீரமத்யே
வராய வவ்ரே மதனம் ரதீவ ॥

சிரிக்காமலேயே சிரித்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணை வீரர்கள் நடுவில் அர்ஜனனின் கழுத்தில் மாலை இட்டு அவனை ரதி மந்மதனை வரிப்பது போல் வரித்தாள்.

த்வைபாயனவச; க்ருத்ஸனம் ஸஸ்மார மனுஜரஷப
அப்ரவீத் ஸஹிதான் ப்ராத்ருஞ் மிதோபேதபயாத் ந்ருப:
ஸர்வேஷாம் த்ரெளபதீ பார்யா பவிஷ்யதி ஹி ந; சுபா ॥

வ்யாஸரின் வர்த்தையை உணர்ந்த தர்மர் தமக்குள்ளே வரும் பகையை எண்ணி நம் எல்லோருக்கும் இவள் மனைவியாவாள்' என்று கூறினார்.

தத ஆஹுய பாஞ்சால்யோ ராஜபுத்ரம் யுதிஷ்டிரம்
பரயப்ரச்சத் அதீனாத்மா குந்தீபுத்ரம் ஸாவர்சஸம்
கதம் ஜானீமீ பவத: கஷத்ரியான் ப்ரஹ்மணானுத ॥
உங்களை ‘அந்தணர்கள் என்றா கஷத்ரியர்கள் என்றா எப்படித் தெரிந்துகொள்வது’ என்று தர்மரை அரசன் கேட்டான்.

(தொடரும்)

ஜை ஜை சங்கர

உ

ஹர ஹர சங்கர

ஸ்ரீ

தர்மோ ரகஷதி ரகஷித:

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம்

சீடர்களின் கவனத்திற்கு

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகளின் சீடர்களாகிய நாம் நமது குடும்பத்தில் அவ்வப்பொழுது நடைபெறும் சுபநிகழ்ச்சிகளுக்கு பத்திரிகைகள் தயார் செய்யும்போது

கீழ்க்கண்ட வாசகங்களை முதலில் அமைப்பது சாலச்சிறந்ததாகும்.

“ஸ்ரீ மஹா த்ரிபுராசுந்தரி ஸமேத ஸ்ரீ சந்திர மெளலீஸ்வர ஸ்வாமி க்ருபையுடன், ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் பரம்பராகத மூலாம்நாய ஸர்வக்ஞபீடம் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் பரிபூரண அனுக்ரஹத்துடன்”

ஹிந்து மத ப்ராமண நூல்கள்

ஸ்ரீவத்ஸ ஸோமதேவ சர்மா

மஹாபாரதம்

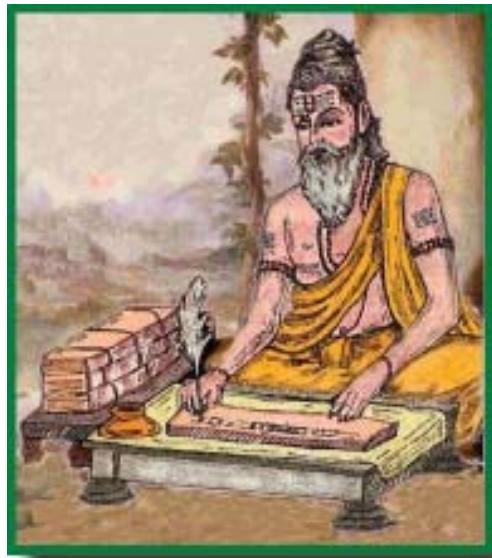
வேதவ்யாசரால் வரையரக்கப்பட்ட பாரதத்தில் பல இடங்களில் கடைகள் மூலமாகவும் நேராகவும், கேள்விக்குப் பதிலாகவும் விஸ்தாரமாகவும் தர்மங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. "பாரதோ பஞ்சமோ வேதः"என்னும் பழமொழி உண்டு. வேதமென்றே சொல்லத்தக்க இன்னுலை தர்மசாஸ்தரத்தில் சேர்த்து 18 புராணங்களையும் வெளியிட்ட வ்யாசர் தமது பாரதத்தில் பகவத்கீதை எனும் ஒரு அழகிய க்ரந்த்ததை அருளியுள்ளார். இந்நாலும் தர்மசாஸ்தரமாக விளங்குகிறது.

உபதேங்கள்

முன் சொன்ன நான்கு வேதங்களுக்கும் நாலு உபவேதங்களுண்டு. அவை ஆயுர் வேதம், தனுர் வேதம், காந்தர்வ வேதம், அர்தசாஸ்தரம் என்பனவாகும்.

ஆயுர்வேதம்

மனிதனது ஆயுள், தேஹம், இந்தரியம் முதலியவற்றைப்பற்றி சொல்லும் வேதம் ஆயுர்வேதம். இது ப்ரம்மா, தன்வன்தரி இவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. அவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து சரகர், சுஸ்ருதர், வாக்படர் போன்றோர் சம்ஹிதைகளாக க்ரந்தங்களை எழுதினர். ஆயுஷ்காமீயம், தீர்கஞ்சீவியம் போன்ற தலைப்புகளில் நோய்கள் வருமுன் தடுப்பதை முக்யமாகச் சொல்லும். இதுவும் தர்மசாஸ்தரத்தை ஒட்டி இருப்பதால் நியமாஹாரம், ஸ்னானம், தினசர்யை, ருதுசர்யை இவைகளை அனுசரிப்பவனுக்கு வ்யாதிகள் அனுகா. இதை மீறி

நடப்பவனுக்கு வரும் நோய்களுக்கு சிகித்தை சொல்லப்படுகிறது. நவீன மருத்துவத்தில் உள்ள அனைத்துத்துறைகளும் இதில் உண்டு.

தனுர் வேதம்

வில், அஸ்தர் ஸஸ்த்ரங்களைப்பற்றிக் கூறும் உபவேதம். இது நாலு அத்யாயங்களில் விஸ்வாமித்ரரால் வெளியிடப்பட்டது. இதில் யந்தர் விதி, மந்த்ரவிதி என்று இரு பிரிவுகளுண்டு. பாணம் சூலம் இவைகளை ஏறிவது முதல்விதியிலும் மந்த்ரத்துடன் ஏறிவது இரண்டாவது விதியிலும் அடங்கும். அஸ்தரத்துக்கு ப்ரத்யஸ்தரம் தொடுப்பது, இவைகளுக்கு யார் அதிகாரி, யுத்தத்திற்கு ஸேனையை எப்படி ஸன்னஹம் செய்வது முதலியவைகளை ஸ்பஷ்டமாக இவ்வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

காந்தர்வ வேதம்

இது பரதமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. கீதம், வாத்யம், ந்ருத்யம் முதலியவை இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸ்ருதி லயம் இவைகளைப் பயன்படுத்தி பகவானைத் தொழுதால் ஈசனருள் கிட்டும். மனதில் எழும் எண்ணங்களை கை, கால், முகம் வழியாக வெளிப்படுத்துவதே ந்ருத்யமாகும். ஸ்வரம், ராகம், தாளம் இவைகளின் லக்ஷணம் காலம் பயன் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி விஸ்தாரமாக இவ்வேதம் பேசும்.

அர்த்த சாஸ்தரம்

ராஜ்யவிஷயமாக பல ரிஷிகளால் தொகுக்கப்பட்டது. சுக்ரன், கெளடில்யர், காமாந்தகர் போன்றவர்களால் எழுதப்பட்டது. ப்ராணிகள், ஸ்தாவரங்கள், ராஜ் நீதி, அரசாட்சி, மக்களின் பொறுப்பு, வணிகம் அரசனின் குணங்கள், நேர்மையான ஆகவி, ஒவ்வொரு வர்ணத்தின் கடமைகள், அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு, சமுதாயம் செய்ய வேண்டிய சமுதாயப்பணிகள், மக்கள் செய்யும் 64 கலைகள் இவைபற்றி இவ்வேதம் கூறும்.

[தொடரும்]

ஸ்ரீ ஜயதேவரும் அவர் அருளிச் செய்த கீத கோவிந்தமும் பாகம்-2

1. கி.பி. 12வது நூற்றாண்டு ஸ்ரீ ஜயதேவர் ஓரிஸ்லா மாநிலத்தில் பூரி கேஷத்திரத்தின் அருகில் உள்ள கொண்டுபில்வா என்ற கிராமத்தில் போஜதேவர், ராதாதேவி தம்பதியினரின் மைந்தனாக அவதரித்தார். ஸ்ரீ ஜயதேவரும் அவரது மனைவி பத்மாவதியும் பூரி ஜகன்னாதரின் பரம பக்தர்கள். அவர் கீத கோவிந்தம் என்கிற தெய்வீக காவ்யத்தைப் படைத்து அதனை பூரி ஜகந்நாதரின் ஸந்நிதியில் தம்பதியினர் தினந்தோறும் பாடியும் நடம் ஆடியும், பக்தி பரவசத்தில் மெய்மறந்து தங்களின் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தனர்.
2. காதல் எனும் சொல் தத்வர்த்தியில் மிக நுண்ணிய அர்த்தமுடையதாக இருக்கிறது. ஸாதாரணமாக பொது வாழ்வில் மனித உறவுகளில் நடைமுறையில் இது அன்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த அன்பின் பரிமாணம் ஒவ்வொரு உறவுகளிலும் வேறுபடுகின்றது. தாய் - குழந்தை, ஸ்திரீ புருஷன் நாயகி, நாயகன், கணவன் - மனைவி, பெற்றோர் - குழந்தைகள் என்ற உறவுகளில், அன்பின் அளவு வேறுபாட்டை நாம் உணர முடிகிறது. இந்த அன்பு அல்லது ப்ரேமை, மனித உறவுகளைக் கடந்து, தெய்வத்திடம் காட்டப்படும் போது அது பக்தி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
3. கீத கோவிந்தத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவிடம் ராதையும் மற்ற கோபிகைகளும் கொண்ட காதல் ஸாதாரணமாக ஸ்திரீ புருஷ வேறுபாட்டினால் இந்திரியவசத்தால் தோன்றும் மானிடக் காதல் அல்ல. அது தெய்வீகக் காதல் இத்தகைய தெய்வீகக் காதலை ராதையும் மற்ற கோபிகைகளும் பரமாத்மாவிடம் செய்ததும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா அவர்களின் பேரில் கொண்ட காதலையும், ஸ்ரீ ஜயதேவர் தனக்கே உரித்தான கவிநயத்துடன் சிருங்கார ரஸம் ததும்பும் பாடல்களாக தன் நூலின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது இதன்தனிச் சிறப்பாகும். தன்னையே ராதையாக கற்பனை செய்து கொண்டு பரமாத்மாவுடன் சேர்ந்து அனுபவித்த பேரானந்தத்தை தன் பாடல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பது பாடல்களின் பாவத்திலிருந்து நாம் நன்கு உணர முடிகிறது.
4. காவ்யம் என்ற பெயருக்கு ஏற்ற கீத கோவிந்தம் பண்ணிரண்டு ஸர்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இருபத்துநான்கு அஷ்டபதிகள் கொண்ட இக்காவ்யத்தில் ஒவ்வொரு அஷ்டபதியிலும் நடனத்திற்கு ஏற்றபடி பதங்கள் உள்ளன. இதற்கு விதி

விலக்காக முதல் அஷ்டபதியிலும் மற்றும் சில அஷ்டபதிகளிலும் எட்டுக்கு மேற்பட்ட பதங்கள் உள்ளன. இந்த அஷ்டபதிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கு தொடர்பு உள்ள 10 ஸ்லோகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. முன்னுரை ஸ்லோகங்களுக்குப் பின்னர் முதல் அஷ்டபதி விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களையும் விவரிக்கிறது. பின்னர் வஸந்தகால வர்ணனையும் கோபியருடன் கண்ணன் மகிழ்ந்து குலாவுவதை ராதையிடம் அவள் தோழி வர்ணிப்பதையும் கூறப்பட்டுள்ளது. ராதையின் பிடிவாதம் கலைந்த பின் இன்னமும் கோப்பட்டாலும் மீண்டும், மீண்டும் கண்ணனை நினைந்து மனம் வருந்துகிறாள். ராதையின் விரக தாபத்தை கவி மிகவும் அழகாக வர்ணித்துள்ள பாங்கு மிகவும் போற்றி பாராட்டப்படுகிறது.

6. கண்ணனும் தான் ராதைக்கு மனத்துயர் அளித்ததை எண்ணி மனம் வருந்துகிறான். ராதையின் தோழி அவர்களிடையே தூது சென்று அவர்களிடையே ஏற்பட்ட பின்க்கு நீங்க வழி செய்கிறாள். மீண்டும் ராதையும், கண்ணனும் முன்போலவே ஆனந்தமயமான கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை கவி வர்ணனை செய்து இந்தக் காவ்யத்தை நிறைவு செய்துள்ளார்.

7. பதினெட்டு புராணங்களில் ஒன்றான ப்ரஹ்மவைவர்த்த புராணம் விவரிக்கும் ராதா கிருஷ்ண சரிதத்தின் அடிப்படையில் இந்த காவ்யம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் போது ச்ரங்காரரஸமே ப்ரதானமாகவுள்ளது போல தோன்றினாலும், கூர்ந்து நோக்குங்கால் பக்தியின் உன்னத நிலைக்கு தம்மை ஈர்த்துச் செல்லும் பக்தி ரஸம் நிறைந்துள்ள காவ்யமாகும். ஒவ்வொரு அஷ்டபதியின் முடிவிலும் கண்ணனிடம் உள்ள பக்திப் பெருக்கால் பக்தர்கள் மேன்மை அடையட்டும் என்று வேண்டி முடிக்கிறார். பஜனை சம்பிரதாயத்தில் கீத கோவிந்தம் பாடாத பத்ததியே இல்லை என்று கூறும்படி அவ்வளவு ப்ரஸித்தமடைந்துள்ள காவ்யமாகும். இந்தியாவில் வடநாட்டில் இக்காவ்யம் உருவானாலும் தென்நாட்டில் மிகவும் விரும்பி பரம பக்தியுடன் பாகவதர்களால் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இக்காவ்யம் ஸமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அந்த பாகை தங்களுக்கு பரிச்சியமில்லாவிடினும் அது அமர காவ்யம் என்று உணர்ந்து அதை ராகத்துடன் கற்றறிந்து பாகவதர்கள் பாடி பரவசமடைந்து கேட்போரையும் நெகிழு வைக்கிறார்கள்.

(தொடரும்)

ஸாதுக்களின் சேர்க்கை

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்

ஸ்ரீ பகவானின் அருளை அடைவதற்கு ஸாதுக்களின் சேர்க்கை தான் முக்கியம். அதையே நாரத முனிவர் பக்தி சூத்திரத்தில் கூறுகிறார்.

முக்யதல்ஸ் து மஹத் க்ருபயைவ !

ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் துக்கங்கள் யாவும் விலகி ஆனந்தத்தை அடைவதற்கு, படிப்பு முதலியலை மட்டிலும் போதாது, மஹான்களைப் போய் அடைந்து சேவிக்க வேண்டும் என ஸ்ரீபகவான் ரிஷிபதேவராய் அவதரித்து அரசனாக இருந்து அவதாத ஸன்யாசியாகப் புறப்படும் சமயத்தில் கண்ணீர் வடித்த தம் நூறு புத்திரர்களையும் பார்த்து உபதேசித்து, துறவியாகக் காடு சென்றார்.

மஹத் ஸேவாம் த்வாரம் ஆஹ-ார் விமுத்தே : !

என்கிறார், ஸ்ரீ நாரத முனிவரும் தம் முன்ஜன்ம வரலாற்றை வியாச முனிவரிடத்தில் கூறும்போது, நான் முன் ஜன்மத்தில் நான்காவது வருணத்தில் பிறந்து ஐந்தாவது வயதிலேயே சாதுக்களுக்குப் பணிவிடை செய்ததைக் கண்டு என்னிடம் அன்பு கொண்ட துறவிகள் கங்காதீரத்தில் தங்கள் ஆசிரமத்தில் எனக்கு மனோகரமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய கதையை, நான் கேழுமத்தை அடைய எண்ணம் கொண்டு மனமுருகிக் கூறினார்கள். அதைத் தினந்தோறும் நம்பிக்கையுடன் கேட்ட எனக்கு ஸ்ரீ பகவானிடத்தில் அளவுகடந்த அன்பு ஏற்பட்டு விட்டது.

தத்ராந்வஹம் க்ருஷ்ணகதா: ப்ரகாயதாம் அநுக்ரஹேணாஸ்ருணவம் மநோஹரா: !
தா: ஸ்ரத்யா மேநுஸவம் விஸ்ருண்வத: ப்ரியஸ்வரஸ்யங்க மமாபவத் ரதி: !!

சிறிது காலம் கழித்து அவர்கள் வேறு தேசம் சென்றதும், அவர்கள் வருணித்த ஸ்ரீ பகவானின் சரணகமலத்தை த்யானம் செய்தேன். அந்த த்யானமானது ஸ்ரீ பகவானுடைய உருவத்தை என்உள்ளத்தில் முழுவதும் தெரியும்படி செய்துவிட்டது.

த்யாயதல்ஸ் சரணாம்போஜம் பாவ நிர்ஜித சேதஸா !

ஓளத்கண்ட்யாஸ்ரு கலாக்ஷஸ்ய ஹ்ருத்யாளின் மே ஸனைர் ஹரி: !!

மறு ஐன்மத்திலும் வீணையை வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ கோபாலனைக் கானம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது, ‘ஏ க்ருஷ்ண’ எனக் கூறியதும் தின்பண்டத்தைக் காட்டி அழைத்ததும் குழந்தை ஒடி வருவது போல் என் உள்ளத்தில் தரிசனம் அளிக்கிறான்.

ஆஹாத இவ ஸீக்ரம் தர்ஸனம் யாதி சேதலி ॥

என்று கூறுகிறார். பிரம்மாவின் புத்திரனாக நாரதராகப் பிறந்ததற்கு சாதுக்களின் சேர்க்கையே காரணம் என்பது இதனால் வெளியாகிறது-ஸ்ரீ நாராயண பட்டத்ரியும் குருவாழூர் அப்பனைப் பார்த்து ‘ஏ குருவாழூரப்பா, பக்தி இல்லாதவர்களுக்குக் கூடப் பக்தி உண்டாவதும், சிறிது பக்தி உள்ளவர்களுக்கும் அது மேன்மேலும் வளர்ந்து வருவதும் தங்கள் சரணகமலத்தை ஹ்ருதய கமலத்தில் த்யானம் செய்யும் பக்தர்களின் சேர்க்கையால் தான்’ என்கிறார். மேலும் ‘ஏ தேவனே, அந்த சாதுக்களின் சேர்க்கை எனக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் முகமாய்த் தங்களுடைய கதைகளை நான் கேட்டு, என் பாவங்களையெல்லாம் விலகி வேர் ஊன்றிய பக்தி எனக்கு கிடைக்க வேண்டும்’ என்று வேண்ட, ஸ்ரீ அப்பனும் அப்படியே என தலையை அசைத்து அங்கீகரித்தாராம்.

**பக்தே ருத்பத்தி விருத்தி தவ சரணஜூஷாம் ஸங்கமேநைவ பும்ஸாம்
ஆஸாத்யே புண்யபாஜாம் ஸ்ரீய இவ ஐகதி ஸ்ரீமதாம் ஸங்கமே ॥**

**தத்ஸங்கோ தேவ பூயான் மம கலு ஸததம் தன் முகாதுன்மீஷ்டிபி:
த்வன் மாஹாத்ம்ய ப்ரகாரை: பவதி ச ஸாத்ருடா பக்திருத்தாத பாபா ॥**

இந்த உண்மையை அறிந்துதான் அங்கங்கே சாதுக்கள் பலர் சேர்ந்து ஸத்சங்கத்தை அமைத்துள்ளார்கள். அதன் மூலம் பல நற்செயல்களைச் செய்து பகவானின் கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகிறார்கள்.

மாமன்னர் பரதர்

(ஸ்ரீமத் பாகவதம் ஐந்தாம் ஸ்கந்தத்திலிருந்து)

பரதரின் ஆட்சி

பகவான் ரிஷுபதேவர் தமது மகனும் மிகச்சிறந்த பக்தனுமான பரதரை உலகை ஆட்சி செய்ய நியமித்தார். மன்னர் பரதர் உலகை ஒரு கோடி வருடங்கள் மிகவும் சிறப்பாக ஆட்சி செய்தார். பின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பை தமது மைந்தர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் ஹரித்வாரத்தில் உள்ள புலஹாஷ்ரமத்திற்கு சென்றார். அங்குள்ள கண்டகி நதியில் சாளக்ராம வடிவில் விஷ்ணு மூர்த்திகள் கிடைக்கின்றன. பரத மன்னர் அங்கே நந்தவனத்தில் பல வண்ண மலர்கள், துளசி இலைகள், கண்டகி நதிநீர், பல்வேறு வகை வேர்கள், கிழங்குகள் போன்றவற்றை பகவானுக்கு படைத்து வழிபட்டார். பகவானின் சேவையில் முழு திருப்தியடைந்து உலக இன்ப ஆசைகள் துளியும் இன்றி உறுதியான பக்தித் தொண்டில் நிலைபெற்றிருந்தார். இவ்வாறாக தொடர்ச்சியான பக்தித் தொண்டில் ஈடுபட்டதன் மூலம், இயற்கையாகவே பகவானின் மீதான அவரது அன்பு அதிகரித்து இதயம் உருகியது. அவரது உடலில் பாவ பக்தியின் அடையாளமாக மெய்மறந்த நிலையில் கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக்கெடுத்தல், மயிர்க்கூச்செறிதல் போன்றவை தாமாக வெளிப்பட்டன.

பரத மன்னரின் வழிபாடு

பரத மன்னர் தினமும் மும்முறை நீராடி, மாண்தோல் ஆடை அணிந்து ரிக் வேத மந்திரங்களை ஒது பகவான் நாராயணரை வழிபட்டார். அவர் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்தார்: “தூய ஸத்வ குணத்திலிருக்கும் முழுமுதற் கடவுள் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒளிமயமாக்கி தனது பக்தர்களையும் அனைத்து உயிர்களையும் காக்கின்றார். தமது சொந்த ஆன்மீக சக்தியிலிருந்தே உருவாக்கிய இப்பிரபஞ்சத்திற்குள் தமது விருப்பப்படி பரமாத்மாவாக பிரவேசிக்கிறார். அனைவருக்கும் உற்ற நன்பராக இருந்து நல்லறிவை வழங்கும் உன்னத பகவானுக்கு நான் எனது மரியாதைக்குரிய வணக்கங்களைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.”

மானைக் காப்பாற்றுதல்

ஒரு நாள் பரத மன்னர் கண்டகி நதிக்கரையில் அமர்ந்து ஓம்காரத்துடன் தொடங்கும் மந்திரத்தை உச்சரிக்கத் தொடங்கினார். அப்பொழுது ஒரு பெண் மான் மிகுந்த தாகத்துடன் நீர் அருந்துவதற்காக அந்த நதிக்கரைக்கு வந்தது. அது தண்ணீர் குடித்துக்

கொண்டிருந்தபோது, சிறிது தூரத்தில் சிங்கத்தின் பயங்கரமான கர்ஜினை கேட்டது. மான்கள் இயற்கையிலேயே பயந்த சுபாவம் கொண்டவை. இந்தப் பெண் மான் நாலாபுறமும் பார்த்துவிட்டு தண்ணீர் குடிக்க ஆரம்பித்தது. சிங்கத்தின் கர்ஜினையை மீண்டும் கேட்ட அப்பெண் மான் இதயம் படபடக்க பயத்தினால், நதியின் அக்கரைக்கு செல்லத் தாவியது.

கர்ப்பினியான அந்த மான் பயத்தினால் எழும்பித் தாவ, அதன் வயிற்றிலிருந்த குட்டி வெளிப்பட்டு, வேகமாக ஓடும் ஆற்று நீரில் விழுந்தது. தாய் மான் ஆற்றைக் கடந்து சென்றும் குட்டியைப் பிரிந்த வருத்தத்தில் துயருற்று குகையில் விழுந்து உயிர் விட்டது. பரிதாபமாக இறந்த அந்த பெண் மானின் குட்டியானது ஆற்றில் தத்தளிப்பதைக் கண்ட பரதர் மிகுந்த கருணை கொண்டு, தாயற்ற அந்த மான்குட்டியைத் தன் குழந்தையைப் போல் நினைத்து ஆஷ்ரமத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்.

மானின் மீதான பற்றுதல்

அந்த மான்குட்டியிடம் பற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தார் பரதர். கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து அதனைப் பாதுகாப்பதிலும் உணவளித்து ஆதாரவளிப்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். மான்குட்டியின் மீது பெரும் அன்பும் பற்றுதலும் ஏற்பட்டு பகவானின் பக்தித் தொண்டிற்கான நெறிமுறைகளை மறந்தார். அவர் சிந்தித்தார்: “முழுமுதற் கடவுளின் காலத்தின் ஆதிக்கமானது இந்த மான்குட்டியை அதன் நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்களிடமிருந்து பிரித்து என்னிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டதே. என்னையே தாய் தந்தையாக, உடன்பிறந்தவனாக, உறவினாக, இனத்தவனாக இது கருதுகிறது. என்னையே நம்பி சரணடைந்துள்ள இதற்கு வேறு எதுவும் தெரியாதே. இவ்வாறு சரணடைந்தவரைக் கைவிடுதல் பாவம் என்பதை அறிவேன். ஆகவே, எனது ஆன்மீக வாழ்விற்குத் தடையாக இருப்பினும், இதனைக் காத்து பராமரிப்பது எனது கடமை என உணர்கிறேன்.”

இவ்வாறு அந்த மான்குட்டியிடம் கொண்ட பற்றுதலால், உட்காரும்போதும், படுக்கும்போதும், சுற்றித் திரியும்போதும், நீராடும்போதும், ஏன் உண்ணும் போதும் கூட, அவரது மனம் அதனையே எண்ணியது. பூஜைக்கான சமித்துகள், மலர்கள் முதலியவற்றைச் சேகரிக்கச் செல்லும்போதும் அக்குட்டி மானை கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காக தன்னுடனேயே அழைத்துச் சென்றார். பகவானை வழிபாடு செய்யும் நேரங்களில்கூட அந்த மானைப் பற்றியே சிந்தித்தவண்ணம் இருந்ததால் அவரது பக்தி தடைபட்டது.

மாணாகப் பிறத்தல்

ஆன்மீக வாழ்வில் முன்னேறுவதற்காக ஆட்சி, அரண்மனை, சுற்றும், மனைவி, மக்கள் என அனைத்தையும் துறந்த பரத மன்னர் மானின் மீது கொண்ட மோகத்தால் சுயநிலையை மறந்தார். அவர் உடலைத் துறக்கும் தருணம் வந்தது. அவ்வேளையில் மன்னரின் மனம் மானின் மீதே ஆழ்ந்திருந்தது, மானை நினைத்துக் கொண்டே உடலைத் துறந்தார். அதனால், அவர் மறுபிறவியில் மானின் உடலை அடைந்தார்.

இருப்பினும், தமது முந்தைய பக்திமய வாழ்வின் வலிமையினால், தனது முந்தைய பிறவியின் நினைவை அவர் பெற்றிருந்தார். எனவே, அவர் மானின் உடலில் இருந்தாலும் தன் தவறுகளை எண்ணி வருந்தினார். பகவானின் மீதான பக்தித் தொண்டில் உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருந்தும் ஒரு மானின் மீதான பற்றுகலால் அந்த வாய்ப்பைத் தவற விட்டதை எண்ணி மிகவும் மனம் வருந்தினார். இதர மான்களின் கூட்டத்திலிருந்து விலகி, புலஹர் மற்றும் புலஸ்திய முனிவர்கள் வசிக்கும் ஆஷ்ரமத்தை அடைந்தார். அங்கு மானின் உடலிலேயே தவ வாழ்வை மேற்கொண்டு, புனித இடத்தில் நீராடி, அமைதியாக பகவானின் சிந்தனையில் இருந்து தன் உடலை நீத்தார்.

(தொடரும்)

ஓம்

நூலறிவால் முக்தி?

“வேதங்களைப் படிப்பதால் முக்தி அடைய முடியுமா?” என்று பக்தர் ஒருவர் ரமணரிடம் கேள்வி எழுப்பினார். அதற்கு ரமண மகரிஷி, “கானல் நீர் தாகத்தைத் தணிக்கவும், சித்திரத்தில் எழுதிய தீ சோறு சமைக்கவும் உதவுமானால் நூற்பொருள் அறிவினால் முக்தி பெறவும் முடியும்” என்றார்.

ஐவன் முக்தி நிலை

தம் ஸ்வாச் சரீராது, ப்ரவ்ரேஹது

முஞ்ஞாதி வேஷிகாம் தைர்யேண தம்ஸ-க்ரமம்-ருதம்

(கடோபநிஷத்)

பயிர்த் தண்டிலிருந்து இஷ்கா என்னும் கதிரை உருவி எடுப்பது போல் அந்த் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைத் தன் சரீரத்திலிருந்து தைரியமாகப் பிரிக்க வேண்டும். அப்பொழுது அது சுத்தமாகவும் சாவில்லாததாகவும் காணப்படுமென்பது அர்த்தம். ஒரு வஸ்துவை நாம் பார்க்கிறோம். அங்குப் பார்க்கப்படுகிறது (Object) என்றும், பார்க்கிறவன் (Subject) என்றும் இரண்டு எற்படுகின்றன. பார்க்கப்படுகிறது வேறு, பார்க்கிறவன் வேறு. உடம்பு பார்க்கப்படுகிறது. ஆதலால் அதைக் காட்டிலும் பார்க்கிறவனாகிய ஆத்மா வேறானவன். ஆத்மாவைப் பார்க்கக்கூடியதென்று நினைப்பவன் அஞ்ஞானி. இதையே, அவிக்ஞாதம் விஜானதாம், விக்ஞாநம் அவிஜானதாம்

(கேனோபநிஷத்)

என்று உபநிஷத் சொல்லுகிறது. தெரியுமென்று எண்ணுகிறவர்களுக்குத் தெரியாதது, தெரியாது என்று எண்ணுகிறவர்களுக்குத் தெரிந்தது என்பது அதற்கு அர்த்தம்.

பகவத்பாதாள் :